

Občinski list

Glasiło občine Renče-Vogrsko

04 | Lakeness 2015

foto: arhiv društva Mladí Renče-Vogrsko

Osnovna šola Lucijana Bratkoviča Bratuša Renča

11 | ŠOLA
200 let šole
v Renčah

16 | IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI
Jubilejno
Mohorjevo –
tokrat v Renčah že
dvajsetič

44 | IZ OBČINE
Obmejní okusi/
Gusti di frontiera
2015

Popočitniški tu in tam

Tudi dolgih uredniških počitnic je enkrat konec. Res smo se nekateri bolj skrivali pred peklensko vročino, ki kar ni in ni hotela miniti, a kljub temu nam dogodki niso ubežali in smo jih uspeli zbrati in pripraviti v oktobrski številki občinskega lista. Poletje je bilo ne le vroče, ampak tudi razgibano. Krajevni prazniki, športni dogodki, prireditve ob jezeru na Volčji Dragi in vrsta drugih dogodkov in prireditev je zaznamovala čas od izida zadnje številke našega lista in vsega ne morem naštet v uvodni besedi. Uradno je bil tudi odprt obnovljen odsek ceste na Volčji Dragi med Poligalantom in Martexom, kar bo prav gotovo prispevalo k varnosti v prometu. Dokončana so dela na šoli v Renčah, kjer so z zamenjavo oken in izolacijo dela fasade nadaljevali z energetsko prenovo zgradbe. Kaj več o dejavnosti občine pa v županovi besedi.

Ne morem pa mimo dogajanj, ki se odvijajo v naši neposredni in širši okolici. Begunski valovi, ki pljuskajo na evropsko celino, ne pojenjujo. Širijo se preko Balkana, tudi preko naše države, v osrčje Evrope, proti končnemu cilju, njenemu zahodu in severu. Ne bi se spuščal v to, kako kakšna država sprejema in omogoča prehod tem ljudem. Veliko bolj zanimivo in zaskrbljujoče bo to, kakšne bodo posledice teh selitvenih tokov, tako kulturno-sociološke kot ekonomske. Kratkoročno bodo nekateri imeli ekonomske koristi, dolgoročno bo pa to Evropi spremenilo podobo, še zlasti, če se bodo selitveni valovi nadaljevali tudi v prihodnjem letu in bo številka priseljencev dosegla milijon. Vrnilo se jih bo malo. V tako veliki množici vsi ne bodo našli svojih sanj, dvomi o pravilni odločitvi zelo hitro pripeljejo k nezadovoljstvu in nestrpnosti. Na tako razpoloženje pa so v stalni pripravljenosti skrajneži in njihovi somišljeniki. Upam, da nisem preveč črnogled, le krajše razmišljanje ob spremljanju teh dogajanj in raznoraznih komentarjev na to temo mi je ležalo na duši. Nam pa jesen ponuja tudi vedrejšo plat, saj bi skoraj pozabil na letos izredno dobro trgategv in vsi »ta pravi« vinski pridelovalci pravijo, da bo to letnik »za se ga spominjat«. Bili smo tudi na »Okusih ob mejki« v Gorici.

Ne prezrite posebne priloge na sredini lista – o praznovanju 200. obletnice renške šole pa v naslednji številki.

| Boris Arčon

Županova beseda

Tako kot si spomladi sejal, tako boš jeseni žel, pravi kmečki pregovor in nekako tako nas tudi spomladi sprejeti občinski proračun obvezuje k izpeljavi sprejetih nalog.

Že v začetku julija smo prometu izročili prenovljen cestni odsek med Poligalantom in Marteksom s spremljajočim pločnikom oz. kolesarsko stezo. Ta pot je izboljšala prometno varnost, obenem pa omogočila nemoten dostop do prireditvenega prostora mladih ob jezeru in igral za otroke. Mladi Renče-Vogrsko so se tudi letos potrudili in izpeljali pravi festival prireditev (Lakeness), ki je trajal od julija pa do začetka septembra, za vse okuse in

iz Bukovice, z naslovom *Med izbiro in zgodovino*, kjer opisuje življenjsko pot od otroštva v Bukovici, mladostniških let v Gorici, študija v Švici, zrelih let v Clevelandu, kjer je bil profesor na državni univerzi, do viška kariere, ko je bil veleposlanik Republike Slovenije na Svetem sedežu (v Vatikanu) v Rimu. Predstavitve se je udeležilo veliko politično pomembnih oseb, kot so predsednik ustavnega sodišča, več poslancev državnega zbora in bivših

vse starosti. Tudi prireditveni prostor so dodatno uredili, med drugim so očistili odtočni kanal iz jezera in s tem povečali pretočnost in čistočo vode.

Druga največja investicija je bila energetska sanacija osnovne šole v Renčah. S tem posegom smo prepolovili stroške ogrevanja, poleg tega je bilo urejeno parkirišče med šolo in kotalkališčem ter na novo prekrita telovadnica. Za vsa ta investicijska dela smo uspeli pridobiti tudi evropska sredstva, ki dosegajo v tem primeru 50 % sredstev. Ker letos v Renčah praznujemo 200-letnico šolstva, so tudi ta dela prispevek k temu praznovanju. Treba je omeniti, da je ta šola ena najstarejših na Primorskem.

September je bil bogat s prireditvami in praznovanji. Omenil bi krajevni praznik v KS Bukovica-Volčja Draga 17. in 18. septembra. Posebej svečano je bila izpeljana predstavitev knjige Karla Bonuttija, rojaka

ministrov, in tudi krajanov, ki so napolnili dvorano Zorana Mušiča.

V okviru praznovanja je bila tudi otvoritev Šole glasbe in umetnosti Ozlinka in sicer v prvem nadstropju Kulturnega doma Bukovica, izpeljan pa je bil tudi tradicionalen pohod na Sveti Ot.

Zadnjo soboto septembra smo organizirali tradicionalno srečanje upokojencev vseh treh društev upokojencev naše občine. Srečanje je potekalo v kletnih prostorih kulturnega doma v Bukovici v organizaciji renškega društva, udeležba pa je bila izjemno množična. Športna tekmovanja v balinanju, škuljanju, pikadu in briškoli so potekala že med tednom, na srečanju samem pa smo ekipam podelili priznanja. Zelo uspeh kulturni program je letos potekal z vižami Slavka Avsenika.

| Župan Aleš Bucic

Glasbeno poletje na Vogrskem

Štirje sredini večeri v avgustu so Vogrsko obarvali z izbrano glasbo. Glasbeno društvo NOVA iz Nove Gorice v sodelovanju z Občino Renče-Vogrsko že več sezon prireja cikel Glasbeni večeri v Bukovici, ki potekajo v mali in veliki dvorani Kulturnega doma Bukovica. V poletju pa sta že lani pripravila štiri dodatne koncerte v atriju osnovne šole Vogrsko. Organizacijske niti sta občina in društvo spletla tudi v letošnjem poletju in vnovič pripravila koncerte klasične in malo manj klasične glasbe. Tokrat sta poleg osnovnošolskega atrija koncert postavila tudi v vaško cerkev, s tem pa sta oživila dva zgodovinsko pomembna kotička vasi.

Osnovna šola Vogrsko za svojimi zidovi, ki naj bi stali na temeljih gradu vplivne plemiške rodbine iz 13. stoletja, skriva prikupen atrij. Tukaj sta nastopili dve skupini, tretja se je zaradi slabega vremena preselila v prav tako prijeten večnamenski prostor osnovne šole.

Cikel Glasbeno poletje na Vogrskem pomeni popestritev dogajanja izven mesta. Prednost teh koncertov je v tem, da na področju občine Renče-Vogrsko najdemo veliko odličnih vinarjev in pridelovalcev sokov. Zato je bila zamisel združevanja glasbe s predstavitvijo lokalnih pridelovalcev kar samoumevna, ki so s svojimi izvrstnimi izdelki razvajali na pokoncertnih

druženjih poslušalce, ki so v prijetni svežini poletnih večerov uživali ob vrhunskem in ohlajenem vinu Mozetič, Zrznico in Furlan. Iz Smodinovihi nasadov pa so poslušalce v močno toplem večeru hladili jabolčnik in breskov sok. V pokušini ni manjkalo niti sladko sveže domače sadje. Pop drugi strani pa je glasbeni izbor vključeval glasbenike z Goriške in Vipavske.

Duo Barbara in Samo na violi in kitari je z ubranimi harmonijami prinašal zvoke optimizma, ki je poslušalcem hitro zlezal pod kožo. Ko se jima je pridružil še **Dominik Štrucelj** na beatboxu – vokalnih bobnih, so poskrbeli še za nekaj plesnega vzdušja. Nastopajoči so tako s prijetno lahkimi jazz melodijami naredili lep večer.

Cerkev svetega Justa iz 17. stoletja je bila prizorišče baročnega koncerta s skupi-

no **Musica Nuclea**. Skupino sestavljajo glasbeniki, ki študij glasbe še opravljajo, profesorji z novogoriške glasbene šole, aktivno delujoči ljubitelji glasbe in dve pevki, vodi pa jo diplomantka čembala Akademije za glasbo Ljubljana **Eva Dolinšek**. Z njimi smo vstopili v popolnoma drugačen zvočni svet, ki je v cerkvi dobil dodatni ekspresivni zagon.

Na tretjem koncertu je trobilni ansambel **TrobiNOVA** na edinstven način predstavil mnoge zabavne pristope k izvedbam številnih skladb različnih slogov. Mladi fantje in tudi profesionalni glasbeniki suvereno nastopajo skupaj in več kot očitno je, da ob igranju uživajo. Te pozitivne energije se naleze tudi poslušalstvu, ki si ne more kaj, da se njihovim glasbenim domisljam ne bi iz srca nasmejali.

Za poseben glasbeni finale pa je poskrbela slovenska skupina **Noreia**, ki je na Vogrsko prinesla nekaj irsko-škotskega pridiha. Štirje mladi glasbeniki, ki prihajajo iz različnih koncev Slovenije, so se pred nastopom na Vogrskem ravno vrnili iz irske turneje in s seboj prinesli nekaj tipičnega vzdušja iz tistega konca sveta. Navdušujoč nastop je Noreia podkrepila z bretonskimi ljudskimi melosi, ki so požgečkali poslušalce, da so le težka ostali na svojih stolih.

Tako so štirje glasbeni večeri združili kar nekaj domačinov in tudi pritegnili nekaj drugih obiskovalcev v našo občino, kar je bistvo Glasbenega poletja na Vogrskem.

Janko Kopje

Foto: arhiv Glasbenega društva NOVA

Lakeness 2015

Drugo leto festivala Lakeness je za nami. Letos smo se odločili, da pripravimo 2-mesečni program, še bolj pester in razgiban od lanskega krstnega leta. Še poletje je bilo ti-sto ta pravo, za razliko od lanskega, in ni moglo biti drugače, kot da pripravimo najbolj pestrih 9 tednov v naši okolici do sedaj.

Od petkove otvoritve s pokušino vin (3. julija 2015), ko sta **DJ Nikki** v ritmih housa in **Matic Mikola** na saksofonu prvič združila moči, do zaključka 28. avgusta, ko sta jima se pridružila še **Jani Šepetavec** (kitara), **Urban Nemec** (tolkala) in **Ana Cotič** (violina), se je zgodilo marsikaj. Letos smo predstavili kar nekaj novosti. Pomol je nadomestil lanski splav. Naredili smo oder za manjše prireditve. Napravili smo skakalnico za skok s kolesom v vodo in skakalnico za kolesa, ki sta bili uporabljeni za Vikend športa in glasbe. Ustvarili smo lastno vlečno napravo za wakeboard (deskanje po jezeru) in prvič imeli lastno

kuhinja. Prvič smo imeli tudi prireditve, kot so Freshness (dan hip-hop glasbe, grafitarjev in break dancea), Vikend športa in glasbe, ki je bil sestavljen iz Band contesta, na katerem so se predstavile okoliške glasbene skupine in najboljši kolesarski akrobati iz Slovenije in Hrvaške. Srede so bile rezervirane za ljubitelje jazz glasbe, četrtki pa za ljubitelje stare house glasbe z DJ Nikkijem in vrhunskimi instrumentalisti kot gosti. Nedelje so bile

v znamenju filma.

Poleg karaok, ki so postale že legendarne, sta bili najbolj obiskani prireditvi v letošnjem letu Woodhouse in Rock šok. Na Woodhousu, kjer so nastopili znani nemški **DJ Robert Dietz**, legendarni beograjski **DJ Marko Nastić**, ljubljanski **DJ Mike Vale** in novogoriški **DJ Roli**, je bilo več kot 1.100 ljudi, medtem ko je bilo na Rock šoku s skupinama **Elvis Jackson**, **Happy Ol' McWeasel** in zmagovalci Band

contesta **Silent pray** več kot 1.500 ljudi! Velikokrat se niti sami ne zavedamo, kakšna „oaza“ je postal Lakeness. Kdaj, ko se malo ustavimo in globoko zadihamo, pomislimo, da imamo že za samoumevno, da se ta kraj nahaja na naših koncih. Pozabimo, da pred dobrim letom veliko ljudi sploh ni vedelo za to jezero. Ni nam lepšega videti kot ljudi vseh starosti, ki se vedno znova vračajo in se počutijo varno in domače. Ogromno je vzpodbu-

dnih besed in pohval. Veliko ljudi je zares hvaležnih za Lakeness. Od jezera, igral, do majhnih in velikih koncertov. Hvala vsem – najprej VAM, ki nas obiskujete in podpirate. Vi nam vedno znova vlivate energijo, da vztrajamo pri tem projektu. Hvala vsem prostovoljcem, brez katerih vsega tega ne bi bilo. Hvala vsem delavcem in sodelavcem, ki so postali del družine.

Seveda so tudi ljudje, ki nas nimajo preveč radi. Vas razumemo, verjemite. Tudi vi ste potrpežljivi do nas. Žal je tako, da vseh želji ne moremo zadovoljiti. Ampak se trudimo.

In nenazadnje: Hvala Občini Renče-Vogrsko. Hvala Krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga. Hvala sponzorjem, ki ste nam zaupali. Hvala sosedom. Tudi njim ni bilo enostavno, pa tudi bivšim članom, ki so nam zaupali Društvo in nam še danes pomagajo.

Društvo Mladi Renče-Vogrsko
Foto: arhiv društva Mladi
Renče-Vogrsko

Energetska sanacija OŠ Renče

Kompleks osnovne šole v Renčah skupaj s telovadnico obsega več kot 4.000 m² ogrevanih površin. Stavba je izrazito razčlenjena,

objekti pa so bili grajeni v različnih obdobjih in na različne načine. Izolacija fasade večinoma ni ustrezala zahtevam o učinkoviti rabi energije, prav tako je bilo dotrajano in neprimerno stavbno pohištvo. Ogrevanje na kurilno olje je bilo potratno in ni ustrezalo ekološkim smernicam. Povprečni stroški ogrevanja in priprave tople sanitarne vode so pred sanacijo znašali 38.000 evrov na leto. Vse navedeno je narekovalo potrebo po ustreznih ukrepih za zagotovitev uporabe obnovljivih virov energije in ukrepe za učinkovito rabo energije.

Predhodno, leta 2014, je bila v sklopu novogradnje povezovalnega trakta dograjena nova kotlovnica s kotli na biomaso skupne moči 500 kW in z zalogovnikom

na vzhodni strani kompleksa. Nova kotlovnica je nadomestila stari sistem in lahko kot energent uporablja tako sekance kot pelete.

V letošnjem letu so potekala dela na ovoju stavbe vzhodnega prizidka iz leta 1984 in telovadnice. Na objektu prizidka iz leta 1984 je bilo v celoti zamenjano stavbno pohištvo, izdelana je bila fasada s toplotno izolacijo v debelini 16 cm, v nadstropju so bili izvedeni spuščeni stropovi z izolacijo debe-

line 20 cm. Dokončana so bila tudi dela na dvorišču, med šolo in kotalkališčem, s pločnikom, zelenico in zasaditvijo. V telovadnici je bilo prav tako zamenjano stavbno pohištvo in izvedena nova fasada z izolacijo. Namesto spuščениh stropov se je izvedla nova pločevinasta kritina z vgrajeno toplotno izolacijo 20 cm, saj je stara kritina na več mestih zamakala. Pogodbena vrednost del na ovoju stavbe je znaša 320.000 evrov z DDV, iz kohezijskega sklada EU pa so bila pridobljena sofinancerska sredstva v višini 85 % upravičenih stroškov. Dela so obsegala tudi nujno potrebna dela v neposredni okolici objekta (premik peskolovo, strelovodi, kritina), ki pa ne predstavljajo upravičenih stroškov. Dodatno je bilo v objektu šole zamenjanih več kot sto dotrajanih luči. Z vsemi izvedenimi deli se na letni ravni pričakuje prihranek energije v višini cca 200 MWh. Rezultati v zvezi z zamenjavo ogrevalnega sistema so že znani, saj se je v kurilni sezoni 2014/15 strošek energenta, preračunan na m² površine, skoraj

prepolovil, rezultati v zvezi z deli na ovoju stavbe pa bodo znani po prihodnji kurilni sezoni.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki so tako ali drugače prispevali k uspešni izpeljavi projekta. Ravnatelju in kolektivu šole se zahvaljujemo tako za sodelovanje kot za potrpežljivost, saj je bilo v času gradnje treba večkrat prilagajati tako delovni kot pedagoški proces. Staršem in otrokom pa se zahvaljujemo za strpnost v času gradnje.

Z izvedenimi deli se je zagotovilo naj-nujnejše potrebne ukrepe za zadostitev pogojev Pravilnika o učinkoviti rabi energije v javnih stavbah, prav tako pa je bil dosežen enoten in urejen izgled kompleksa šole, kar bo prišlo do izraza ob častitljivem jubileju, ki ga šola praznuje v letošnjem letu. Dela na kompleksu seveda še zdaleč niso končana. Treba bo urediti primeren prostor za kolesarnico in nadaljevati z energetske sanacijo, z uvedbo energetskega knjigovodstva, sanacijo na prizidku vrtca, zamenjavo ostalega stavbnega pohištva, svetil, drugih energetskih porabnikov ipd.

»Operacijo je delno financirala Evropska unija iz Kohezijskega sklada. Operacija se izvaja v okviru operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007–2013, 6. razvojne prioritete »Trajnostna raba energije«, 1. prednostne usmeritve »Energetska sanacija javnih stavb.«

Občina Renče-Vogrsko
Oddelek za okolje in prostor

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO

Rekonstrukcija ceste Ultrapac–Martex

Že leta 2013 je Občina Renče-Vogrsko pridobila sklep Ministrstva za kmetijstvo in okolje Republike Slovenije o odobrenem sofinanciranju projekta rekonstrukcije ceste Ultrapac–Martex na Volčji Dragi. Sredstva v višini 60 % celotne vrednosti

investicije so bila pridobljena iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, za ukrep "Obnova in razvoj vasi". Izvedba projekta je bila predvidena leta 2015. Planirana je bila izgradnja ceste na nivoju bodoče obvoznice Volčja Draga, ki

je bila predvidena s strani Direkcije RS za ceste.

Cestna povezava na relaciji Ultrapac–Martex je bila v izrazito slabem stanju. Cesta je prometno obremenjena, saj predstavlja alternativo nivojskemu prehodu čez železnico na Volčji Dragi. Dvojni

ovinek pri hišni št. Volčja Draga 31 je bil ozek in nevaren, cestišče je bilo v razpadajočem stanju, k čemur je pripomoglo tudi neobstoječe odvodnjavanje padavinskih voda. Nastajajoči park ob jezeru pri Martexu je bil brez dostopa za pešce in kolesarje, prav tako pa ni bil urejen prehod za pešce z železniškega mostu na pločnik proti Bukovici.

Maja letošnjega leta so zabrnili stroji, delo pa je bilo dokončano v mesecu in pol. Občanom je bila z otvoritveno slovesnostjo 22. julija 2015 predana uporaba nove ceste v dolžini 480 m, peš pot s pre-

hodom za pešce pri železniškem mostu v dolžini 350 m in moderna javna razsvetljava. Izvedeno je bilo tudi odvodnjavanje ceste. Stroški izvedbe so znašali 154.000 evrov z DDV.

Z izvedbo se je bistveno izboljšala varnost na cesti za prav vse udeležence v prometu. Izvajalcu Stopar PGD, d. o. o., gre za hvala za odlično sodelovanje in angažma pri usklajevanju posameznih detajlov in posebnih zahtev. Še posebej pa se zahvaljujemo neposredno udeležnim sosedom za potrpežljivost in zglede pripravljenost na sodelovanje v času gradnje.

Projekt je delno financirala Evropska unija, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP), Program razvoja podeželja 2007–2013, Ukrep 322: Obnova in razvoj vasi.

Občina Renče-Vogrsko
Oddelek za okolje in prostor

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

Dan vstaje slovenskega naroda

22. julija smo na Volčji Dragi bili priča velikemu dogodku. Po par letih intenzivnega delovanja smo končno prišli do otvoritve na novo preplastene ceste od Juštince mimo Martexa do pol rotunde, v celoti s pločnikom in javno razsvetljava.

Pločnik in javno razsvetljava smo uredili do Peternelovih. Istočasno smo predali v uporabo tudi otroška igrala, tako smo poskrbeli tudi za naše najmlajše. Ta del ceste je bil v zelo slabem stanju. Hrup, posebno od kamionov, je tu krajanom dvigoval krvni tlak. Ta del ceste ni velikega pomena samo za krajanje Volčje Drage, ampak

predvsem za krajanke in krajanje Bukovice in Renč. Tu se je mnogo lažje vključiti na glavno cesto Sežana–Nova Gorica kot čez progo pri Jolici.

Čast rezanja traku je pripadala najstarejši sosedu, **Cvetki Rojc**, in najmlajši, **Tijani Jačimovič**, ki ju je na prireditvi na kočiji pripeljal naš **Srečko Špacapan**. Ob njiju sva bila tudi naš župan, **Aleš Bucik**, in jaz. Rad bi povedal, da ravno našemu županu gre največ zaslug, da je do te realizacije sploh prišlo. Zapel nam je naš pevski zbor Klasje pod taktirko **Barbare Šinigoj**, na flavto in trobento pa sta zaigrala **Lina** in **Miha Lazič**.

Od tu smo se peš podali do otroških igral ob jezeru, kjer nas je pričakal ansambel **Avantgarda**, gonilna sila tega ansambla je naša **Nina Vrabc**. Igrali so nam na novo

predelane partizanske pesmi.

Za pogostitev so poskrbeli naši krajanje in ob tej priliki bi se vsem lepo zahvalil, in sicer: za kozliča je poskrbel župan, za odojka **Sreto Jačimovič**, za vino **Darko Keber**, župan in jaz, kruh iz krušne peči pa je podaril **Franko Arčon** iz Renč. Krajevna skupnost je poskrbela za čevapčiče in brezalkoholno pijačo. Lepo se zahvaljujem tudi naši mladini, ki so poskrbeli za delitev pijače, poklonili so tudi nekaj hrane. Želimo si več takih dogodkov, vendar je vreča vedno manjša, župan in občinski svet pa morata poskrbeti za vse tri krajevne skupnosti približno enako.

Dušan Nemeč
Foto: Bogo Rusjan

Predstavitev knjige: Med izbiro in zgodovino

V petek, 18. septembra, je bila v Dvorani Zorana Mušiča Kulturnega doma Bukovica predstavitev knjige gospoda **Karla Bonuttija** *Med izbiro in zgodovino*. Srečanje sta omogočila Občina Renče-Vogrsko in Krajevna skupnost Bukovica-Volčja Draga.

Pogovor z avtorjem knjige je vodila gospa **Ingrid Kašca Bucik**. Na predstavitvi so nastopili **MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga**, priznana slovenska harfistka **Mojca Zlobko Vajgl**, **Vladka Gal Janeš** in **Dušan Bremec**. Vse pesmi so posvetili domovinski tematiki: *Slovenec sem*, *Ne pozabi domovine*, *Slovenskega naroda sin*.

Župan je v pozdravnem nagovoru posebej poudaril, da je Karl Bonutti v knjigi zapisal, da ga na desni politični strani smatrajo za levičarja, na levi pa za desničarja. Podaril mu je protokolarno darilo Občine Renče-Vogrsko – knjigo *Odstрта Bukovica* in šopek rdečih nageljnov z rožmarinom. Z gospodom Bonuttijem se je pogovarjal tudi **dr. Ivo Vajgl**, ki je poudaril, da sta dolgoletna prijatelja še iz časa življenja v Clevelandu, saj že od takrat uspešno sodelujeta. Poudaril je, da je mnogo Slovencev dobilo dragoceno pomoč Karla Bonuttija na različnih področjih izobraževanja.

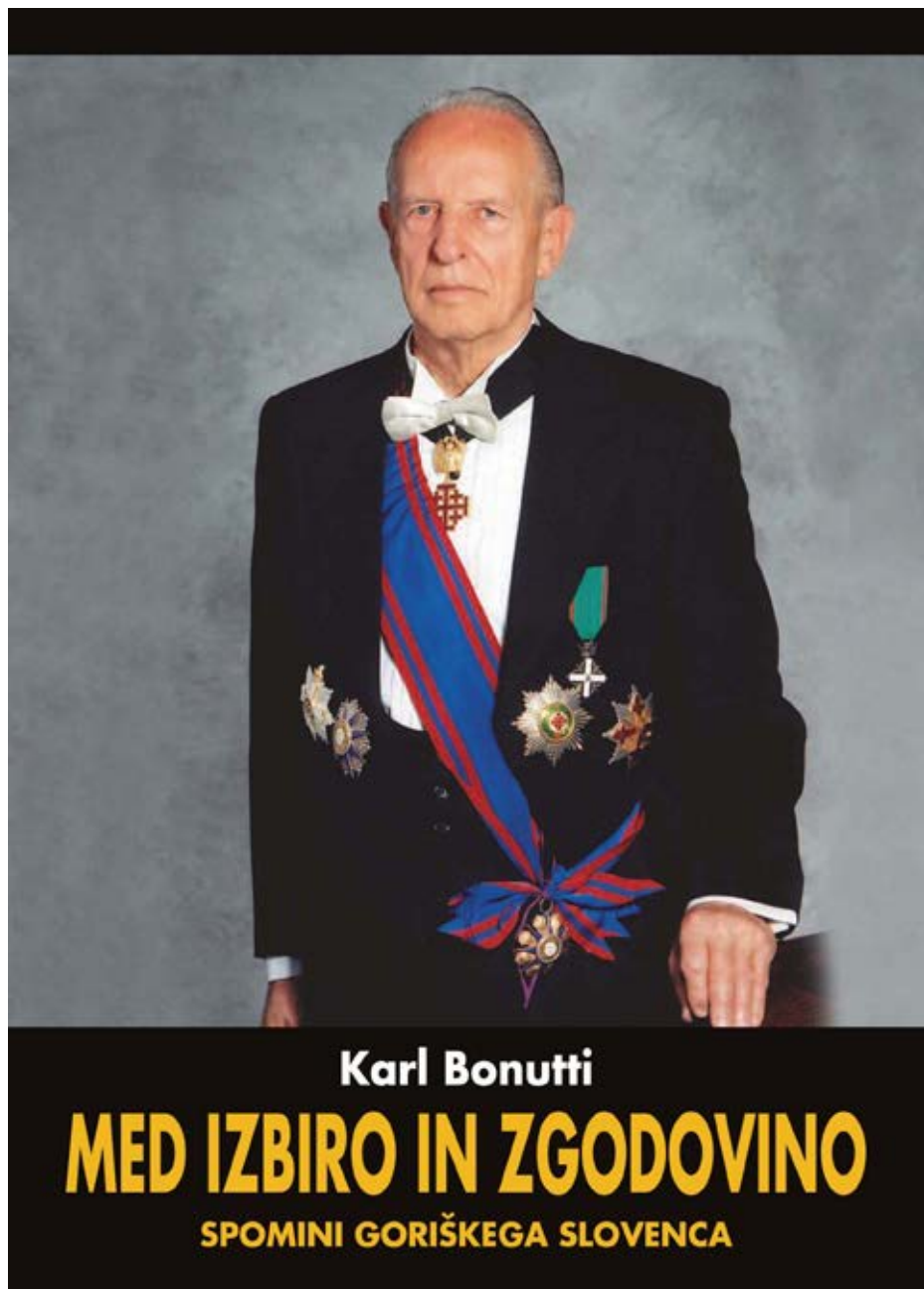
Knjigo je izdala Mohorjeva družba iz Gorice (Italija) leta 2015.

Gospod Bonutti, želimo vam še obilo zdravja in vedrega duha!

| Renata Tischer

Ko se nekdo postavi med izbiro in zgodovino, pokaže, da razmišlja o svoji odgovornosti. Mogoče o poslanstvu. Mogoče o vsem, kar je v življenju dosegel. Mogoče tudi o tem, po čem bi hotel ljudem in v zgodovini ostati v spominu.

Karl Bonutti

Dr. Karl Bonutti

V dvorani Zorana Mušiča v Bukovici smo sredi septembra predstavili knjigo **dr. Karla Bonuttija z naslovom *Med izbiro in zgodovino – Spomini goriškega Slovenca***, ki je izšla pri goriški Mohorjevi družbi.

Dr. Karl Bonutti se je rodil v Bukovici in v rodni vasi preživel otroštvo. Zatem ga je življenjska pot vodila po svetu in ga pred leti ponovno pripeljala v domače kraje. Iz Bukovice je odšel v Gorico, kjer je dokončal gimnazijo, zatem pa je študij nadaljeval v Švici in v Združenih državah Amerike – v Clevelandu. Delal je v tovarni in ob delu magistriral iz ekonomije, s čimer so se mu odprla vrata v akademski svet. Svojo plodno univerzitetno kariero je začel na clevlandski državni univerzi, hkrati pa se je dejavno vključil v delovanje tamkajšnje slovenske skupnosti in bil eden ključnih povezovalcev kulturnega in družbenega življenja. Veliko je pomagal tudi slovenskim in takratnim jugoslovanskim študentom v Ameriki, med katerimi so nekatera pomembna imena takratnega in tudi današnjega življenja.

Z osamosvojitvijo Slovenije je dr. Bonutti leta 1992 postal prvi častni konzul v Clevelandu. Šest let kasneje je bil imenovan za veleposlanika Republike Slovenije pri Svetem sedežu v Vatikanu, kjer je ostal do leta 2002. V tem času je prišlo do beatifikacije škofa Antona Martina Slomška in obiska papeža Janeza Pavla II. v Mariboru. Pomembno je prispeval tudi k podpisu sporazuma med Svetim sedežem in Slovenijo v času predsedovanja dr. Janeza Drnovška.

Dr. Bonutti je, kot je zapisal sam, knjigo naslovil *Med izbiro in zgodovino*, ker simbolno označuje njegovo življenjsko pot, na kateri si je lahko marsikdaj svobodno izbral smer, mnogokrat pa so mu jo usodno določile zgodovinske okoliščine. Zagotovo gre za človeka, ki je skozi življenje in vse svoje delovanje ohranil trdnost moralno etičnih prepričanj in je spričo tega, čeprav svetovljan, ostal predvsem Slovenec.

Na srečanje in pogovor z avtorjem je v Bukovico

prišlo kar nekaj zvenceh imen. Med njimi predsednik ustavnega sodišča **Miroslav Mozetič**, državna poslanka **Mirjam Bon Klanjšček** in **Matjaž Nemeč** in tesen prijatelj in sodelavec dr. Bonuttija – sedaj evropski poslanec – **Ivo Vajgl**, ki je v pogovoru tudi sodeloval. Pogovor je vodila **Ingrid Kašča Bucik**.

S pesmijo *Slovenec sem* je predstavitev knjige in našega izjemnega rojaka začel MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga.

Žlahtno glasbeno noto je dodala priznana harfistka **Mojca Zlobko Vajgl**, ob koncu pa sta zapela **Vladka Gal Janeš** in **Dušan Bremec**.

Polna dvorana Zorana Mušiča je bila dokaz zanimanja rojakov za delo dr. Karla Bonuttija in hkrati poklon njegovemu izjemnemu delu in človeški pokončnosti.

Ingrid Kašča Bucik
Foto: Bogo Rusjan

Srečanje upokoјencev

V petek, 25. septembra, je v Bukovici potekalo tradicionalno vsakoletno srečanje upokoјencev naše občine pod pokroviteljstvom župana. Tokrat so bili prireditelji člani društva upokoјencev iz Renč.

Poskrbeli smo za kulturni program, katerega rdeča nit so bili Avseniki, ki sta ga otvorila **Florida** in **Branko Petelin** z začetnim valčkom. Posebno so nas razveselili otroci Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče z veselo *Na Roblek bom odšel*, **Nina** in **Miha Lazić** sta na flavti in trobenti zaigrala *Tam kjer murke cveto*, skupaj s priložnostnim pevskim zborom, ki ga je zbral **Fedor**, pa so ubrano zapeli *Slovenijo*. Spremljale so jih tudi mažoretke. Bili so resnično zabavni in razigrani, kar so prenesli tudi na publiko, ki je zavzeto spremljala njihov nastop. Učiteljica **Nataša Domazet** svoje znanje in pedagoške sposobnosti dobro prenaša na mladi rod. **Miranda**, **Marija** in **Franko** so zaigrali lastno igrico *Ko nas nekaj boli*. Bilo je zabavno in veselo, saj je vesoligrica prikazala dogodke iz ambulante, ki so lahko

resnični. Vsi smo se zabavali, tudi naša zdravnica **dr. Jana Harej Figelj**, ki nas zdravi v ambulanti v Renčah. Bravo avtor in igralci!

Nastopale so upokoјenke iz Renč, ki so bile oblečene v obleke iz 20. let prejšnjega stoletja in pevci, upokoјenci iz Renč in okolice. To, da so obleke lepe, je bilo že ugotovljeno za Mohorjevo, na srečanju je bila le potrditev pravega izbora in spretno izbrane noše. V na lastne roke sešitih oblekah so »dekleta« zanimiva, zabavna in posebna.

Prireditev je pozdravil župan **Aleš Bucik** in obljubil lekarno v Renčah do konca leta 2015. Upokoјenci potrebujemo optimizem, zdravje in primerne penzije, vse začinjeno z veselimi trenutki. S svojim

obiskom in pozdravom nas je počastil tudi **Zlatko Martin Marušič**, predsednik Zveze društev upokoјencev Severne Primorske. Pozdravni nagovor je imel **Silvester Zorn**, predsednik prireditelja društva upokoјencev iz Renč.

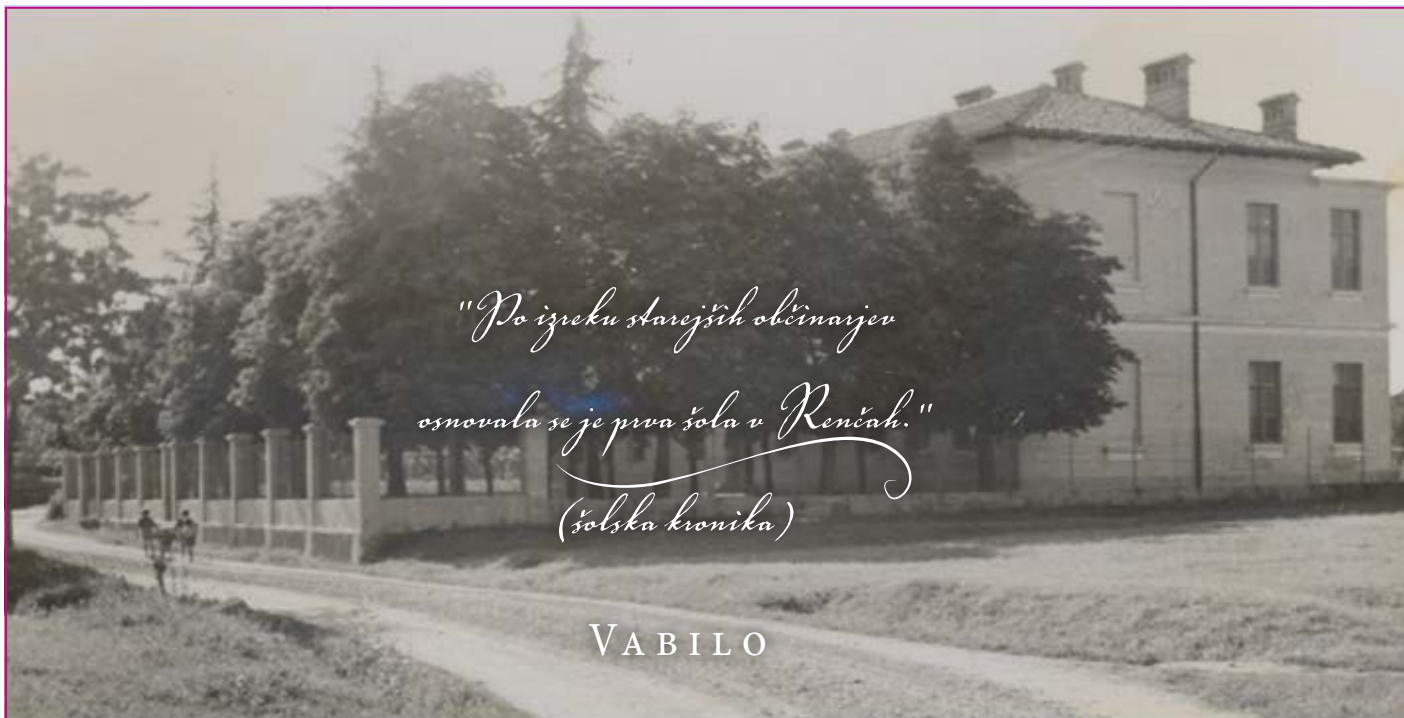
Toda ne samo zabavali, tudi »športali« smo že ves teden. Rezultati so naslednji:

- Pikado: 1. Ljuba Vičič, 2. Mimi Černe, 3. Marjeta Arčon.
- Škuljanje: 1. Oskar Špacapan in Stojan Plahuta, 2. Darko Koron in Anton Figel, 3. Aleksander Kranjc in Davorin Petrovčič.
- Balinanje ženske: 1. Renče 2. Bukovica-Volčja Draga.
- Balinanje moški: 1. Bukovica-Volčja Draga, 2. Renče, 3. Vogrsko.
- Briškola: 1. Anton Košuta in Miloš Gregorič, 2. Silvo Zorn in Peter Marvin 3. Zorn Stazica in Katjuša Žigon.

Letošnje srečanje je z odlično glasbo popestril **Franko Sever** in težko smo se poslovili od gladke površine za ples in zabavo.

Katjuša Žigon
Foto: arhiv DU Renče

*"Po izreku starejših občanov
osnovala se je prva šola v Renčah."
(šolska kronika)*

VABILO

Vabimo vse občane, predstavnike lokalnih skupnosti, krajanje, starše, podpornike, simpatizerje, donatorje ter nekdanje in sedanje sodelavce, da sem nam pridružijo na osrednji prireditvi ob 200-letnici šole v Renčah. Veselje bomo delili z vami tudi zaradi nove podobe in novih prostorov, s katerimi je šola postala energetsko bolj varčna in ekološka.

Ravnatelj Osnovne šole Renče, Bogomir Furlan

200^{let}

Osnovna šola Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče

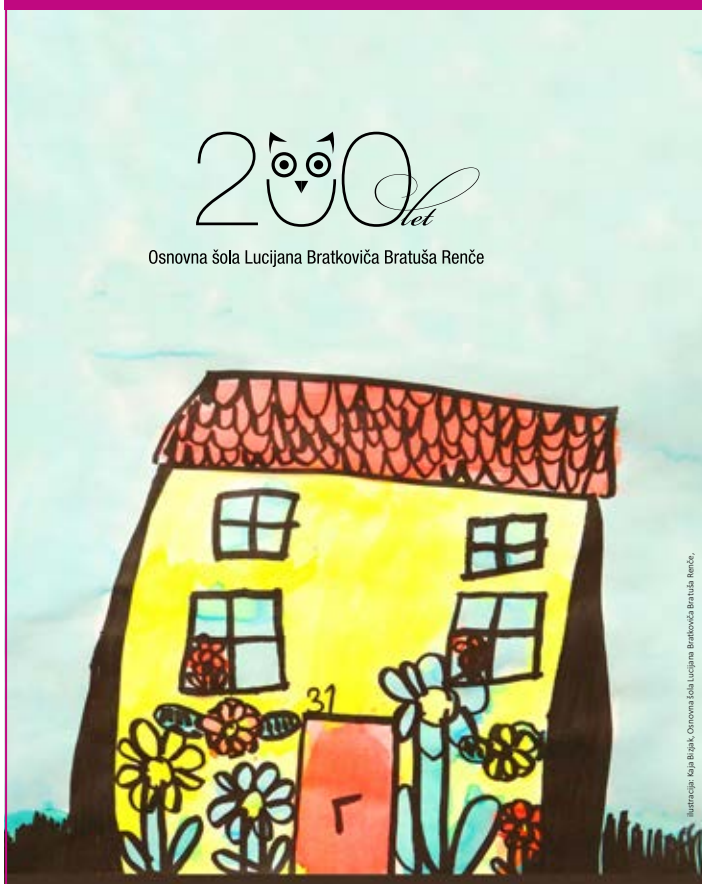

OBČINA RENČE-VOGRSKO

*Vabimo vas
na osrednjo prireditev,
ki jo pripravljamo
ob 200-letnici šole v Renčah,
v sredo, 21. 10. 2015, ob 18. uri,
na kotalkališču ob šoli.*

ravnatelj Bogomir Furlan

župan Aleš Bucik

ilustracija: Kaja Bucik, Osnovna šola Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče

Učenci OŠ Renče zmagali na vseslovenskem podjetniškem tekmovanju "POPRI 2015"

Učenke 8. razreda in učenec 9. razreda OŠ Renče, Meta, Lia, Anja, Neža in Nejc, smo se v šolskem letu 2014/15 udeležili podjetniškega tekmovanja "POPRI 2015" in se veselili zmage in s tem osvojenega zlatega priznanja.

Na šoli smo imeli krožek, pri katerem smo s pomočjo mentorjev razvijali svoje podjetniške ideje. Naša ideja je temeljila na posebni blazini, katere bistvo je bila dišeča notranjost. Blazina bi bila primerna za starejše, astmatike in druge, posebnost pa so bila tudi polnila različnih vonjev, ki se lahko menjujejo. Po zaključeni predstavitvi na šoli, kjer nas je obiskala tudi posebna gostja, predsednica Primorskega tehnološkega parka **Tanja Kožuh**, smo se prijavi na tekmovanje. Izmed 160 idej so izbrali 10 najboljših, med katerimi smo bili tudi mi. Sledil je osebni razgovor z žirijo, ki so jo sestavljali uspešni podjetniki in podjetnice. Že na predstavitvi smo bili pohvaljeni, kar je sledilo, pa nas je še bolj razveselilo. Čez dober teden so nam sporočili, da bomo skupaj z režiserjem posneli reklamo za našo idejo. Naša predstavitev jih je navdušila, mi pa smo bili še bolj vznemirjeni. Reklamo smo posneli na naši šoli. Snemali smo predvsem v šolskem zeliščnem vrtu, saj je naša ideja temeljila na zeliščih. Našo skupino smo zato poimenovali kar "LAVANDER".

Zaključna prireditvev podjetniškega tekmovanja se je 23. aprila 2015 odvijala v SNG Nova Gorica. V kategoriji osnovnošolci, kjer smo sodelovali tudi mi, so najprej pokazali videe treh finalistov. Za nas je bilo izredno veliko presenečenje, da smo se uvrstili v finale. Toda presenečenj še ni bilo konec. Ob razglasitvi zmagovalca

smo bili presrečni. Ko smo zaslišali ime naše skupine, smo zavriskali od sreče in hitro stekli na oder. Za nagrado smo prejeli vsak svojo tablico in steklen mlinček za poper, ki simbolizira POPROVA tekmovanja. Poleg nagrade za zmagovalce pa so nagrado podelili tudi najbolj "popoprani ideji", torej najbolj izvirni in nenavadni ideji. Program na zaključni prireditvi sta popestrila duo Maraaya, ki nas je letos zastopal na Evroviziji, in plesna skupina V.I.P. dance. Seveda nismo izpustili priložnosti, da bi se z njimi fotografirali.

Ta večer je bil za nas nekaj izjemnega. Prepričana sem, da nam bo ostal za vedno v čudovitem spominu. Največja nagrada, ki smo jo prejeli, pa so bile čestitke naših

staršev, sorodnikov, prijateljev, sošolcev, učiteljev in gospoda ravnatelja.

Da smo vse to dosegli gre zahvala naši psihologinji, gospe **Branki Pregelj Arčon**, ki je bila naša mentorica. Uspešno nas je vodila in nam svetovala. Zahvaljujemo se tudi naši drugi mentorici, gospe **Ireni Marc**, in celotnemu Primorskemu tehnološkemu parku. Prepričani smo, da bomo tudi naslednje šolsko leto sodelovali pri podjetniškem krožku na naši šoli. Izkušnja je bila izjemna, menim, da smo se veliko naučili in pridobili izkušnje, ki nam bodo v življenju zelo koristile.

Meta Vodopivec, OŠ Renče, 8. a
Foto: arhiv OŠ Renče

Povsod je lepo, doma je najlepše

To je naslov knjige, ki je na 13. mednarodnem natečaju za najboljšo otroško in mladinsko knjigo, ki poteka v Avstriji, prejela prvo nagrado.

Napisali in ilustrirali so jo: **Hana Abramič, Miha**

Jarc, Žiga Jarc, Niki Mišič, Nikola Nasev, Maks Poje, Naja Saksida, Kaja Špacapan, Nal Špacapan, Alex Vižin. Letos se slavnostne podelitve nagrad nismo udeležili, smo se pa razveselili nagrade, ki je prispela po pošti.

Poteka 10 let od naše prve udeležbe na tem natečaju. V teh letih smo sodelovali s 17 knjigami. Zanje smo prejeli 3 prve nagrade, 4 druge nagrade, 4 tretje nagrade, 2 posebni nagradi žirije in 2 nagradi z imenom omemba žirije. Dve od teh knjig pa je Občina Renče-Vogrsko izdala kot protokolarno darilo.

Tekst in foto: Marta Premrl

»Danes za hec, da bom znal, ko bo šlo zares«

»Danes za hec, da bom znal, ko bo šlo zares« je bil moto delavnice, ki smo jo na OŠ Renče v sklopu šole PLUS v sodelovanju s Civilno zaščitno občino Renče-Vogrsko, s člani ekipe za prvo pomoč, izvedli za četrto- in petošolce naše šole.

Potek dela je bil zelo zanimiv. Sprva so učenci s strahom pogledovali bleščeče uniforme, velike nahrbtnike in nenavadno opremo, ki so jo člani ekipe PP prinesli s sabo. Prostor je napolnil preplet umirjenosti, urejenosti, reda in discipline, ki so jo izžarevali člani ekipe, z napetim pričakovanjem, tremo in hkrati željo po spoznavanju novega, ki so jo izžarevali učenci.

Po uvodnih besedah **Branke P. Arčon**, koordinatorice šole PLUS, in **Jerneja Furlana**, vodje ekipe za PP, so se učenci sprostili in ekipo zasuli z vprašanji, mnenji, lastnimi izkušnjami in dilemami. »Reševalci« so pripravili več različnih delavnic, v katere so se učenci aktivno vključili in igrave izpolnjevali navodila, ki so jih dobili. V sproščenem vzdušju, a pod budnim nadzorom izvajalcev, so se naučili osnov prve pomoči:

- kako se izvaja oživljanje,
- kako se ustavlja krvavitve,
- kako se naredi imobilizacija pri poškodbah.

Ob koncu delavnic je ekipa PP izrazila pozitivno presenečenje nad angažirano soto učencev in njihovo željo po znanju. Opazili so, da so nekateri učenci izgubili strah pred nudenjem pomoči drugim in strah pred reševalci. Pomembno pa se jim

je zdelo tudi to, da sedaj vsi udeleženci vedo, kje v občini se nahajajo defibrilatorji. Ob tem so povedali še: »Lepo je bilo in upamo, da bomo tudi v prihodnje take in podobne delavnice ponovili.«

Kaj pa učenci? Že med samim potekom delavnic so izražali zadovoljstvo. Ob zaključku so povedali svoje vtise, se ekipi PP prisrčno zahvalili in svoje navdušenje sporočili še s spontanim dolgim aplavzom.

Tole pa so vtisi učencev, ki so jih zapisali naslednji dan:

V šoli so nas obiskali reševalci prve pomoči. Najbolj zabaven del je bil, ko smo lutki nudili umetno dihanje in so se pljuča napihnila. Zanimivo je bilo tudi, ko nam je vodja pokazal, kako se povije roka. Naučili smo se, kako se uporablja defibrilator. To je strojček, ki ga najdemo v Renčah na pošti, oznaka je AED. Defibrilator se uporablja tako, da z njim spustimo elektrošok nezavestnemu skozi srce. Sicer ni bil pravi, vendar zaradi tega ni bil nič slabši. Ta dogodek je bil zares zanimiv in poučen, če bi se dalo, bi ga ponovil.

V sredo smo učenci 4. in 5. razreda imeli tečaj prve pomoči. Skupaj z učiteljico Branko in reševalci smo odšli na hodnik in se tam učili, kako narediti, če imaš zlomljeno roko ali nogo. Nato smo se razdelili v skupine in se učili, kako poviti roko, če se močno urežeš. Učili smo se

tudi umetnega dihanja in postavljanja v lego nezavesti in uporabe AED.

- Bilo mi je zelo všeč in upam, da bomo to lahko počeli še kdaj. **KLARA**
- Reševalci so nam pokazali, kako pomagati poškodovanemu človeku. Najbolj mi je bilo všeč oživljanje. To bi priporočala vsem učencem. **TINA**
- Meni je bilo zelo všeč in upam, da nas bodo reševalci še kdaj obiskali in da bodo tudi mlajšim otrokom pokazali tisto, kar so nam. **SAMIRA**
- Ta dan mi je bil zelo všeč in upam oz. verjamem, da se bo še kdaj ponovil. **JAŠA**
- V sredo smo šli v šolo na delavnico prve pomoči, ki nam jo je ponudila šola PLUS. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo oživljali plastičnega človeka. Meni so zasvetile zelene lučke. Ta dan mi je bil zelo všeč. Želim si, da bi se še kdaj ponovil. **ANEJA**
- Všeč mi je bilo, ko sem oživel lutko. **MAKS**
- Včeraj je k nam prišla ekipa prve pomoči, ki nas je veliko naučila o stiski ob ranjencu. Naučili so nas dajati umetno dihanje, če komu krvavi roka, kako mu

jo zavezati z gazo in jo dati počivati.

Učili so nas Jernej, Valentina, Danijela, Boris, Vid in Aljoša.

- Bilo je zelo lepo. Naučili smo se veliko o prvi pomoči. **VERONIKA**
- Počutila sem se zelo lepo in bilo bi še lepše, če bi bil to izbirni predmet. **SARA**
- Na ta tečaj sem se prišla poučiti o poškodbah. Nikoli ne veš, kdaj ti bo to prav prišlo. **KAJA**

Po zbranih vtisih smo vsi prisotni sklenili, da bomo tečaj zagotovo ponovili!

Jernej Furlan in Branka P. Arčon
Foto: arhiv OŠ Renče

Tabor 2015

Letos smo se kot vsako leto učenci OŠ Renče odpravili na tabor preživetja, ki je potekal 5., 6. in 7. junija na Kremancah.

V petek smo po 4. šolski uri izvedli evakuacijo iz šolskih prostorov. Učenci, ki smo se odpravljali na tabor, smo takrat zaključili s poukom, pojedli kosilo in po navodilih učitelja odšli peš na tabor. Na poti je bilo vroče in po eni uri hoje smo končno prispeli na tabor. Takoj, ko smo se odpočili, smo začeli pripravljati šotore. Učitelji so nam prvi dan na taboru pustili malo več prostega časa, da se spoznamo z naravo in družimo. Po večerji smo se pridno postavili v zbor, spustili zastavo, se v ravni četici napotili na slastno večerjo in kmalu spat.

V sobotno sončno jutro smo se zbudili že zgodaj zjutraj. Z našim hrupom smo zbudili še učitelje. Postavili smo se v zbor in dvignili zastavo v tišini, kar je bilo zelo

naučili, smo pokazali v tekmovanju med skupinami. Vsem je bila najbolj všeč delavnica s kajaki, saj smo se lahko osvežili v tem vročem dnevu z mrzlo Vipavo. Poleg teh dveh delavnic smo spoznali še gibe balinanja in nekaj o ribolovu. Nagrada za zmagovalno ekipo so bile češnje, s katerimi smo se na koncu posladkali vsi. Domov (torej v tabor) smo se vrnili v poznih popoldanskih urah, kjer nas je pričakala večerja. Pred večerjo smo morali opraviti še nujen spust zastave. Pred spanjem na taboru ni bilo dolgčasa, saj sta nas obiskala dva glasbenika s tolkali iz celega sveta. Panika pa je nastala, ko so se nekateri poigrali z nami in

težko. Pojedli smo zajtrk in se peš odpravili k reki Vipavi. Tam smo imeli pripravljen program. Razdelili smo se v 6 skupin. Vsaka je imela svojo delavnico. Ena izmed delavnic je bila Karantanija adventure, kjer so nas 3 vojaki poučili o preživetju v naravi. Kar smo se

nam začeli razmetavati šotore. Začele so nam zmanjkovati stvari in vsi smo mislili, da so nas na taboru obiskali tatovi, ampak vse je bila samo šala. Ko smo morali natančno pospraviti šotore, smo ugotovili, da je vse na svojih mestih. Nedeljsko vetrovno jutro je prišlo prehitro, morali smo se zbuditi, pojedli zajtrk in pospraviti šotore. Da nam zadnji dan na taboru ni bilo dolgčas, so poskrbeli člani civilne zaščite s poučnim programom prve pomoči in judo delavnico. Temu je sledilo še podeljevanje raznih nagrad in razglasitev zmagovalne skupine čez celoten tabor, zatem pa še zadnje pospravljanje, obilvanje z vodo in odhod domov. Pred šolo so nas pričakali starši. Naredili smo še zadnji zbor, se pozdravili in utrujeni, a polni lepih izkušenj in vtisov, odšli domov.

Leja Keber, Anastasija Knez, OŠ Renče, 8. b
Foto: arhiv OŠ Renče

V Renčah plešemo

„Ples opredeljuje vrsto izražanja, sprostitve, zabave in umetnosti. Gre za obliko telesne govornice, ki se kaže preko ritmov glasbe. Plešati je dobro, saj s plesom razmigamo telo, duha in um. Ples nam omogoča, da sprostimo svoj um, da se povsem predamo pozivnim vplivom plesa, da napolnimo svoje telo z energijo. Ples je odlična priložnost tudi za druženje in zabavo. Je tudi prikrita vadba, s katero oblikujemo svoje telo.“

Lansko leto je Plesni center ADC poskrbel za vse plesne navdušence. Predšolski otroci in osnovnošolci so prek šolskega leta obiskovali plesne vaje enkrat tedensko. Videli smo jih lahko nastopati na raznih prireditvah, program so popestrili ob pustovanju, Božičku in udeležili so se Šolskega plesnega festivala. Pozabili pa niso niti na rekreacijo odraslih. Vsem znana zumba je ravno tako enkrat tedensko razgibala odrasle ob svojih energičnih ritmih. Letos ne bo nič drugače.

Tekst in foto: Alice Stojko Saliu

Zaključek bralne značke na OŠ Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče

Torek, 19. maj, je bil za učence Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša prav poseben dan. Skupaj smo se zbrali v Kulturni dvorani, da bi zaključili še eno uspešno sezono branja za bralno značko. Prireditelj s podelitvijo bralne značke je potekala v dveh delih, posebej za razredno in predmetno stopnjo.

Z nami je bil igralec in animator **Sten Vilar**. Najmlajše je razveselil s predstavo **Ko bom velik, bom ...**, učence predmetne stopnje pa je zabaval z odlično animacijo in recitacijami pesmi iz zbirke pesmi in songov **Skupaj lažje rastemo**. Njegova popotnica za življenje, ki jo deli, je:

»Na poti našega življenja ljudje različno oblikujemo medsebojne odnose, ki so potrebni zato, da sploh lahko živimo, načrtujemo, delamo in ustvarjamo. Človek ne more brez komunikacije in dialoga, saj je medsebojno sporazumevanje način, s katerim se uresničujemo in potrjujemo v vsakodnevnem življenju. Naši odnosi pa so velikokrat slabi in površni. Za medsebojni pogovor si ne vzamemo dovolj časa, vodijo

nas zgolj osebni interesi, pozabljamo na korektnost in kvaliteto. Pozabljamo pa tudi na vrednote, katerim bi moralo biti podrejeno vse naše delo in življenje. Slogan »SKUPAJ LAŽJE RASTEMO« pravzaprav pomeni: zaupajmo si, delajmo dobro, skupaj, pomagajmo si in oplemenitimo skupno delo. Bistvo človekovega življenja je odnos, odnos do okolja, do sočloveka in končno tudi do samega sebe. In vse naše poti, čeprav z različnimi cilji in načini potovanja, vodijo skozi odnos, to veliko kristalno prizmo, ki naša dejanja kot svetlobne žarke različno žarči, odklanja, preliva in povezuje.« V zaključku je našim učencem podelil še priznanja. Bralno značko in Bralnega palčka je uspešno opravilo kar 267 učencev in otrok vrtca. 9 učencev je bralo vseh devet let šolanja in ti so se, poleg zasluženih posebnih priznanj, 25. maja udeležili tudi

nagradnega izleta v Ljubljano in prejeli še darilo društva Bralna značka Slovenije – knjigo Janje Vidmar *Otroci sveta*.

Tako kot nas bogatijo prebrane knjige in domišljjski svet literature, tako nam bodo ta dogodek in avtorjevi napotki za življenje prav gotovo ostali v nepozabnem spominu.

Nataša Gerbec in Katja Černe
Foto: arhiv OŠ Renče

Prvi šolski dan, s soncem obsijan ...

Prvega septembra je šolski prag Osnovne šole Ivana Roba Šempe ter pri Gorici, Podružnične šole Vogrsko, prestopilo devet prvošolk in prvošolcev. Učenci od drugega do petega razreda so jim pripravili prisrčen sprejem in kratek kulturni program.

Starše in učence so nagovorili vodja podružnične šole **Lucija Gregorič**, ravnateljica **Slavica Bragato** in župan občine Renče-Vogrsko **Aleš Bucik**. Prvošolci so postali del šolske skupnosti, ki šteje 41 učencev v treh oddelkih. Prvi in drugi razred obiskuje 20 učencev, tretji 12, četrti in peti pa 9 učencev. Za učence je organizirano tudi podaljšano bivanje v

dveh kombiniranih oddelkih. Z veseljem ugotavljamo, da število otrok, ki obiskujejo šolo na Vogrskem, iz leta v leto narašča. Prvošolcem, pa tudi vsem ostalim učencem, želimo vse dobro v novem šolskem letu!

Nadja Pahor Bizjak
Foto: Samo Baša

Prvi kolesarski juriš na Trstelj in atraktiven spust plovil po Vipavi Jubilejno Mohorjevo – tokrat v Renčah že dvajsetič

Vaški praznik Mohorjevo, ki ga pripravlja Krajevna skupnost Renče in domače društvo KUL-TU-RA, je letos potekalo nekoliko drugače. Ker so Renče znana športna vas, smo se povezali z lokalnimi športnimi društvi, ki so v petek organizirala turnir v košarki in nogometu. Veliko obiskovalcev si je ogledalo tekme in spodbujalo svoje favorite. Glede na veliko zanimanje in uspešen nastop domačih ekip lahko v prihodnje pričakujemo še več podobnih dogodkov.

Športno obarvano je bilo tudi sobotno jutro. Ob spomeniku pri Goriških opekarnah se je zbralo skoraj 50 kolesarjev in kolesark, ki so se podali na krožno pot skozi Renče in po strmi poti na Trstelj. Kljub napornemu in mestoma prav zahtevnemu vzponu so vsi prispeli na cilj. Najhitrejši med moškimi je bil **Aljaž Trenta** (KK Pantal), drugo mesto

je zasedel **Blaž Uršič** (KK Pantal) in tretji je bil **Robert Likar** (KK Izvir Vipava). Med ženskami pa je prvo mesto osvojila **Ivanka Škerlj** (KK Brda), druga je prispela na cilj **Tadeja Komel** (KK Brda) in tretja **Meta Špacapan** (KK Pantal).

Tekmovalnemu delu je sledilo druženje ob okusnem domačem golažu, ki so ga na izviren način pripravili člani Civilne zaščite občine Renče-Vogrsko. Slovesna podelitev priznanj in nagrad je bila primerna spodbuda za nadaljnje sodelovanje. Naj dodamo, da so celotno dogajanje pozorno spremljali tudi **Jožef Stibilj**, direktor Goriških opekarn, **Rok Filipič**, direktor novogoriške izpostave Zavarovalnice Adriatic Slovenica, **Aleš Bucik**, župan naše občine, **Radovan Rusjan**, podžupan, in **Borut Zorn**, predsednik Sveta KS Renče z ostalimi člani Sveta. Zelo dobro je bilo poskrbljeno tudi za varnost, čemur velja naša iskrena zahvala. Za organizacijo in sodelovanje ter vsestransko pomoč pri pripravi kolesarskega dogodka pa se še posebej zahvaljujemo **Urošu Medvedcu** iz Triatlonskega kluba Ajdovščina. Popoldansko dogajanje se že tradicionalno odvija pod košatimi kostanji ob levem bregu reke Vipave. Slikovit renški kotichek in izvorna kulinarčna ponudba

privablja ljudi od blizu in daleč. Sodelujoči renški zaselki so pripravili stojnice, na katerih so omamno zadišale domače dobrote. Ni pa manjkalo niti drugačnih, a posrečenih osebnih pobud. K veselemu in tudi poučnemu vzdušju so prispevale »švécarka« na nekdanji meji **Adrijana Mozetič**, »zdravstvena svetovalka« **Marija Zorn** in klekljarica **Gabrijela Likar**, če naštejemo le nekatere. Poleg zaselkov so lastno dejavnost predstavili tudi renški Rdeči križ, Društvo upokojencev Renče in znani inovator **Ivan Gregorič** z Vogrskega. Renške upokojenke so številno občinstvo presenetile z doma izdelanimi kmečkimi nošami, v katere so bile oblečene nekatere njihove članice. Poleg tega so člani omenjenega društva prikazali tudi način priprave aromatičnih esenc iz cvetnih listov in domačih zelišč. Kvaliteto izdelkov je bilo mogoče praktično preizkusiti in z nakupom prispevati v dobrodelne namene. Članice renškega Rdečega križa so tudi letos postregle z odličnimi sladicami in domačim kruhom, izkupiček od prodaje pa so namenile pomoči potrebnim. **Severina Rijavec**,

Ljubiteljska slikarka iz domačega kulturnega društva, je pripravila likovno delavnico, v kateri je z zadovoljstvom sodelovala domača mladež. Odrasli so se pri vaškem mlinu pomerili v igranju »briškule«, ki vselej privablja pozornost, marsikoga pa spominja na igre mladostnih let.

Eno najbolj atraktivnih dogajanj letošnjega jubilejnega vaškega etnološko in športno naravnane praznika Mohorjevo je bil prav gotovo športno-rekreacijski spust po reki Vipavi. Od Arčonov do starega renškega mosta so z doma izdelanimi plovili priveslali nadobudni rečni mornarji. Obiskovalci so jih pričakali z ovacijami in pozdravljali domiselnost ustvarjalcev plovil. Izjemno pozornost je pritegnilo plovilo domačinov od Merljakov oziroma z »dúaljnjiga kuónca«. Pri izdelavi devet metrov dolgega splava je sodeloval ves zaselek. Več kot štirinajst dni so vaščani načrtovali in izdelovali plovilo ter vso opremo na njem (naj omenimo le dva žara s kozličkom in čevapčiči, klopi in točilni pult). Dokaj zapleteno in zahtevno delo so vodili in usmerjali **Matjaž Mozetič**, **Dean Kante** in **Vasja Miklavčič**. Strokoven prevoz do Arčonov in splovitev sta bila že sama po sebi velik podvig. Pri plovbi pa so jim

priskočila na pomoč tudi ostala plovila in tako so skupaj veselo priveslali na cilj. Dogajanje ob Vipavi sta popestrila **Florida** in **Branko Petelin** v renški narodni noši, zaplesali pa so tudi člani folklorne skupine iz Šempetra. Nekatere obiskovalce je privabila razstava v kulturni dvorani, ki so jo na ogled postavile članice slikarske sekcije društva KUL-TU-RA Renče. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da so se ob lepi udeležbi domačinov in prebivalcev okoliških vasi tudi tokrat našemu praznovanju pridružili prijatelji iz pobratene občine Štarančan z županom **Riccardom Marchesanom** na čelu in člani tamkajšnjega turističnega društva Pro loco in drugih organizacij. V večernih urah se je dogajanje preselilo za stavbo nekdanjega Zadrúžnega doma oziroma KS Renče. Po mnogih letih smo

ob zvokih ansambla **Amor** lahko zaplesali na lesenem »brjárju« pod mogočnima platanama.

Vesna Pahor
Foto: Matjaž Bizjak

SPONZORJI IN ZAHVALE:

- Fructal Ajdovščina
- Goriške opekarne
- Zavarovalnica Adriatic Slovenia (izpostava Nova Gorica)
- Mesnica Faganel Prvačina
- Občina Renče-Vogrsko
- Krajevna skupnost Renče
- Društvo KUL-TU-RA Renče
- Civilna zaščita občine Renče-Vogrsko
- Reševalna ekipa Zdravstvenega doma Nova Gorica
- Društvo za podvodne dejavnosti SOČA
- Nogometno društvo Renče
- Košarkarsko društvo Renc
- Triatlon klub Ajdovščina
- Rdeči križ Renče
- Društvo upokojencev Renče
- Matjash oblikovanje vizualnih komunikacij
- ROgraf grafična dodelava in tisk
- Prostovoljci/krajani, ki so tako ali drugače pripomogli k uspešnemu dogodku.

Bukovica in Volčja Draga praznujeta

V Krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga praznujemo krajevni praznik 19. septembra v spomin na dogodke septembra 1943. Letos je ta dan bil prav na soboto.

Letošnje praznovanje je pripravilo in izvedlo v sodelovanju s svetom KS novoustanovljeno Kulturno turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga. Odločili smo se, da bomo praznovanju namenili dva dneva, petek, 18., in soboto, 19. september.

Petek je bil namenjen predstavitvi knjige **Karla Bonuttija Med izbiro in zgodovino – spomini goriškega Slovenca**, ki je otroška leta preživel v Bukovici.

Sobota je bila lepa, topla, bil je čas trgatve, naše misli pa so bile pri krajevnem prazniku. Zbrali smo se ob spomeniku padlih v NOB. Počastili smo jih s komemoracijo in položitvijo venca, odpravili smo se na pohod na Svečeričev hrib in Sveti Ot, kjer se je odvijal program v organizaciji KO ZB Bukovica-Volčja Draga, Vrtojba in

Šempeter.

Popoldne so se v spodnji prostorih Kulturnega doma Bukovica zbrali otroci pod vodstvom mentorice **Jasne Gelati**, **Danjele Jejčič**, **Petre Mozetič** in **Mateje Mikluž** in ustvarjali. Vsak je z barvanjem okrasil majico, torbico, iz kartona so izdelovali razne figure, jih pobarvali in okrasili z različnimi svetlečimi kroglicami, ki so se prilepile na lička in oblekice. Vsi sodelujoči so bili nagajeni s sladoledom. Pred dvorano so ji čakali konjički s kočijama. S starši so se popeljali na panoramsko vožnjo po vasi, kočijaža in konjičke pa nagradili s pesmijo. Ob 18h se je oglasil zvon in krajanje vabil v cerkev sv. Lovrenca, kjer je naš župnik **Vojc Žakelj** daroval sveto mašo za padle v NOB in krajanje. Tačas se je stemnilo in krajanje so se ob 19. uri zbrali v dvorani kulturnega doma na slavnostni akademiji, da smo zaokrožili naš praznik. Mešani pevski zbor Klasje s pevovodkinjo **Barbaro Šinigoj** je s pesmijo naznanil začetek dogajanja. Povezovalka programa **Katarina Tischer Gregorič** je nagovorila prisotne, pozdravila slavljenke in goste v dvorani. Predsednik KS Bukovica-Volčja Draga **Dušan Nemec** in župan občine Renče-Vo-

grsko **Aleš Bucik** sta nagovorila prisotne in jih seznanila s stanjem v KS in občini ter zaželela prijeten večer. Program so popestrili učenci podružnične šole v Bukovici pod vodstvom učiteljic **Nadje Bagon** in **Nataše Domazet** s pesmijo in plesom. Medse smo povabili jubilate, ki so ali bodo letos praznovali 80, 90 in 95 let. 80 let praznujejo: **Celestina Furlan**, **Silva Trampuž**, **Mihaela Vrtovec**, **Vanda Arčon**, **Marija Bizjak**, **Danila Keber**, **Marija Vida Malalan**, **Silva Merljak**, **Silvijin Mikluž** in **Jordan Petrovčič**.

90 let praznujejo: **Marija Klobučar**, **Zofija Beltram** in **Albina Matelič**.

Spomnili smo se tudi **Ivana Janka Baruta**, ki je 20. septembra na svojem domu praznoval 95. rojstni dan. Obiskali smo ga in se z njim nasmejali, ko nam je pripovedoval vice. Jubilantom smo podelili plaketo KS, cvetje, knjigo **Odstrta Bukovica** in sliko, ki je bila narejena ob obisku. Čestitali smo jim, zaželeli sreče in dobrega zdravja še naprej. Kdor se slovesnosti ni udeležil, smo ga z darilom obiskali na domu. Med podelitvijo plaket so nastopili **Lina Lazič** s flavto, **Miha Lazič** s trobento, **Dana Rejc** s flavto in **Aleks**

Drnovšek s kitaro.

Prejemnica priznanja KS za življenjsko delo je letos **Albinca Pisk**, rojena leta 1948, doma iz Bukovice. Kdo je ne pozna, saj je pri vsaki prireditvi zraven. Je predsednica pevskega zbora Klasje, v izvršnem odboru upokoјencev kot tajnica, predsednica odbora Rdečega križa v naši KS, aktivna v balinanju in fotografiranju. Pred leti je prostovoljno delala v kulturnem domu, bila v poravnalnem svetu, pomagala voditi računovodstvo v KS in mnogo drugega. Zahvala ji gre tudi za ustanovitev pevskega zbora, v katerem poje.

Akademijo je zaključil pevski zbor, Dušan Nemeč je prisotne povabil v spodnje prostore kulturnega doma na druženje ob hrani, pijači in glasbi skupine **Primavera**. Hrano in pijačo so pripravili Mladi Občine Renče-Vogrsko, jubilate in goste so postregle članice našega društva.

Razglasili smo zmagovalce tekmovanja, ki se je odvijalo cel teden. Za prva štiri mesta v balinanju, škulji in odbojki na mivki so bile podeljene medalje, v malem nogo-

metu pa pokali. V torek, 15. septembra, se je na balinišču v Renčah pod vodstvom Albinca Pisk odvijalo tekmovanje mešanih četvork dve ženski-dva moška v balinanju. Udeležilo se je 6 ekip iz Prvačine, Vrtojbe, Vogrskega, Renč in dve ekipi iz KS Bukovica-Volčja Draga. Rezultati so naslednji: 1. mesto je dosegla ekipa iz Vrtojbe (Amelija Faganelj, Marinka Pahor, Edi Bitežnik, Dušan Mihelj), 2. mesto ekipa Bukovica-Volčja Draga 1 (Marta Abram, Magda Rogelja, Anton Toni Košuta, Franc Abram), 3. mesto Prvačina (Lucija Dragičević, Štefka Janežič, Mirko Saksida, Cvetko Bajc), 4. mesto Vogrsko (Miroslava Furlan, Milojka Durnik, Aleksander Kranjc, Stojan Plahuta), 5. in 6. mesto pa Renče in Bukovica-Volčja Draga 2, ki sta za sodelovanje prejeli čokolado. Ekipa iz Vrtojbe je prejela prehodni pokal iz rok lanskih zmagovalcev, ekipe z Vogrskega.

17. septembra je ob jezeru ob Martexu potekalo tekmovanje v škulji pod vodstvom **Silvana Košute**. Tekmovalo je 7 ekip. Rezultati so naslednji: 1. mesto:

ekipa Arčoni, Vogrsko (Davorin Petrovčič, Mladen Janeš), 2. mesto: ekipa Arčoni (Dušan Arčon, Simon Šuligoj), 3. mesto: Oskar Špacapan, Darko Peternel, 4. mesto: Bukovica-Volčja Draga (Silvan Košuta, Emil Plahuta).

19. septembra je na igrišču ob OŠ Bukovici potekalo tekmovanje v odbojki na mivki in malem nogometu v organizaciji Mladih Renče-Vogrsko. Rezultati: Pri odbojki je 1. mesto zasedla ekipa iz Prvačine, 2. mesto ekipa Gorica, 3. mesto pa Renče. Pri malem nogometu je zmagala ekipa iz Gradišča, 2. mesto društvo Mladi Renče-Vogrsko in 3. mesto ekipa iz Prvačine. Nekateri prej, nekateri pa po polnoči smo zapustili veselo prireditev. Lepo nam je bilo, zahvala gre vsem, ki so kaj prispevali, da je vse potekalo, kot je moralo. Kulturno turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga vas vabi 14. novembra na martinovanje v Bukovico!

Srečko Špacapan

Foto: Bogo Rusjan

Mesec kulture na Vogrskem

Letošnje praznovanje krajevnega praznika na Vogrskem smo člani Sveta krajevne skupnosti in KTD Vogrsko načrtovali in izpeljali nekoliko drugače kot prejšnja leta. Poimenovali smo ga »Mesec kulture na Vogrskem«, v katerem so se zvrstile številne kulturne in družabne prireditve.

Pevci moškega pevskega zbora Lijak 1883 Vogrsko so naš praznik »otvorili« 10. maja s tradicionalnim Gotardovim koncertom, ki se vsako leto odvija na Dvorcu Vogrsko. Zadnji majski dan smo se zbrali v prijetnem okolju vogrinske osnovne šole, kjer so nas v svet glasbe popeljali godbeniki Pihalnega

orkestra Vogrsko. Prvo soboto v juniju so se praznovanju pridružili pevci Vokalne skupine Lijak, katerih petje se je razlegalo v atriju OŠ Vogrsko.

Tudi plesali smo, in to dolgo v noč. Skupina Primavera nas je 13. junija zabavala na »Plesu na brjarji« – plesom na ploščadi ob Zadržnem domu. Družabno srečanje smo pripravili skupaj z barom AlaAla, animacijo za otroke je vodila **Tina Bratuš**, otroci so se tudi posladkali z zvrhanim kupom sladkih palačink, ki so jih spekle članice Sveta KS. Praznovanje so 21. junija sklenile pevke Ženskega pevskega zbora Vogrinke s prireditvijo »S pesmijo od vasi do vasi«, kjer se je pelo in družilo s sosednjimi društvi še dolgo v večer.

Katarina Tischer Gregorič

Foto: arhiv AlaAla Vogrsko

Sodelovali smo na Prazniku rac

Tako kot že vrsto let smo bili tudi letos povabljeni na občinski praznik v pobrateni Štarancan, ki se vedno odvija zadnji teden avgusta in prvi teden septembra.

Dogodki ob prazniku se prirejajo po celotnem središču mesta. Praznik se razvija v pravo regijsko posebnost. Pohvaliti je treba organizatorje in društva, ki cela dva tedna skrbijo za vzdušje in kulinariko, pa tudi za poučne delavnice in kulturne dogodke.

Naša KS je bila prisotna kar nekajkrat. Udeležili smo se uradne predstavitve šagre v torek, 25. avgusta, na kmečkem turizmu La Ferula v središču Štarancana. Ob sami otvoritvi praznika, 28. avgusta,

smo skupaj s Pihalnim orkestrom Vogrsko slavnostno odprli praznično dogajanje. Imeli smo tudi stojnico, na kateri smo dva dneva, 29. in 30. avgusta, skupaj s proizvajalci domačih dobrot predstavljali naše lokalne izdelke.

V nedeljo, 30. avgusta, se je program začel s tradicionalno povorko. Namen povorke je predstavitev šeg in navad ob trga-tvi. Na povorki se predstavijo z okrašenimi starimi traktorji in vozovi. Tudi Renčani smo imeli svoje predstavnike. Kot vedno je bil naš voz najbolj oblegan, saj je na njem **Franko Arčon** in ekipa **Nadja, Nuška, Miranda, Stojan, Radovan, Silvano** nudila zelo zaželen pršut in domači kruh. **Florida** in **Branko Petelin** sta predstavila tudi našo nošo.

Preživeli smo lep vikend v družbi naših prijateljev in z njimi uživali v prireditvi.

— Tekst in foto: Borut Zorn

Jurjevanje v Bukovici

Konjeniško društvo SOČA je ob sv. Juriju in občinskem prazniku občine Renče-Vogrsko organiziralo 7. Jurjevanje v parku ob kulturnem domu v Bukovici. Sveti Jurij je zavetnik konjenikov, kočijažev in kovačev. Zbralo se je 28 konjenikov, 5 dvovpreg in veliko ljubiteljev konj.

Domači župnik **Vojc Žakelj** je blagoslovil vino, kruh in vse prisotne, da bi bilo leto srečno. V imenu občine je podžupan **Radovan Rusjan** navzočim spregovoril

o pomenu in zgodovini svetega Jurija in podaril oves za konje, s katerim jih bomo nahranili na 4-dnevnem taboru na Mali Lazni v začetku junija. V imenu konjenikov in kočijažev se je župniku in podžupanu zahvalila **Veronika Polanc**.

Po blagoslovu smo medse povabili družino Talič in malega Reneja iz Renč. Na lanskem jurjevanju smo namreč družini Talič podarili prostovoljno zbran denar za operacijo in rehabilitacijo Reneja v tujini. Mama Amelija nam je spregovorila o poteku akcije in operacije Reneja ter povedala, kaj jih še čaka. Člani konjeniškega društva SOČA smo

bili prvi, ki smo Reneju podarili denar. V zahvalo so nam podarili plaketo. Po obredu so konji dobili blagoslovljen kruh, konjeniki in kočijaži vino in spominsko medaljo, skupaj s prisotnimi smo nazdravili in pokramljali, nekateri so zajahali konjičke, drugi pa se popeljali s kočijami. V povorki smo zapustili Bukovico in odjahali na kosilo v Lamovo k družini Mozetič. Po prijetnem druženju smo se razšli z željo, da se čez leto spet srečamo.

Srečko Špacapan
Foto: Bogo Rusjan

Življenje teče dalje

V trenutku, ko se zavemo, da ima življenje svoj začetek in konec, se življenje začne. Zavedanje minljivosti nam poenostavi vsakdanjost in olepša trenutke, ki so enkratni, nepozabni. Obremenjeni s koncem bi veliko težje živeli. Zato živimo življenje v vsej svoji polnosti in se vsak dan trudimo, da bi nam bilo lepše in bolje.

Vse te resnice nosi v sebi naša občanka pra-pranona, 89-letna **Ana Bratkovič** iz Žigonov. Ana se je vse življenje borila s sedanostjo in z začetkom in koncem. Rodila se je v času posledic 1. svetovne vojne leta 1926 in doživela 2. svetovno vojno v vsej svoji grozoti in krvoločnosti. »Največ časa sem preživela v bunkerju, ker so nas okupatorji kar naprej iskali. Bili smo tarča izdajalcev in okupatorjev, ker je moj oče verjel v ideale svobode in lastne

države.« Njen oče je bil **Lucijan Bratkovič Bratuš**, po katerem se imenuje naša osnovna šola.

Ana se je po vojni izšolala za delo na pošti in službovala v različnih krajih Slovenije, kjer je spoznala svojega moža, se leta 1948 poročila in rodila sta se jima hčerka **Milojka** in sin **Vojko**. Toda leta 1961 je mož nenadoma umrl, ostala je sama z dvema otrokoma, se vrnila v Renče in do leta 1967 živela z mamo.

Leta 1969 je hčerka Milojka umrla pri porodu, stara 20 let. Ostala ji je vnukinja **Darja**. Malo peš in še več na kolesu je Darja zrasla ob noni. Nekaj penzije, predvsem pa obdelovanje zemlje so bili v pomoč vsakdana. Potem sta prišla pravnuka **Rok** in **Nika** in pravnukinja Nika je 1. septembra srečno povila pra-pravnuka **Leona**. Ana ima še dva vnuka, **Simona** in **Primoža**, in še tri pravnuke, **Marka**, **Urško** in **Anžeta**.

Življenje je lepo: je trnovo, nepredvidljivo, zahrbtno in sončno, srečno, zanimivo. In

življenje teče dalje: naj mraku sledi zarja in temi sončen dan.

Katjuša Žigon
Foto: osebni arhiv Ane Bratkovič

Izlet v Logarsko dolino

Društvo upokojencev Renče je 18. julija 2015 organiziralo izlet v Logarsko dolino.

Na vroč julijski dan smo napolnili avtobus v Renčah in se odpravili v prelepo Logarsko dolino, ki ponuja izredno lepo naravo, prijetno ozračje, veliko sprehajanih poti in seveda slap Rinka. Nadihali smo se svežega planinskega zraka, videli prelep

kotiček, kjer si pari obljublajo večno zvestobo, in pomislili, da bi lahko med visokimi smrekami in na zelenih pokošenih pašnikih preživeli tudi nekaj dni dopusta. Vodička Zdenka nam je zelo slikovito predstavila to pokrajino in že smo bili na poti proti

Jezerskem. Tu nas je čakalo kosilo, ki pa je zahtevalo precej strpnosti, kajti pogostili so nas v zaprtem prostoru, tudi Jezersko se je namreč ta dan kopalo v visokih poletnih temperaturah. Toda lepa narava, prijaznost domačinov, predvsem pa naša neustavljiva dobra volja so pripomogli, da smo hitro pozabili na »vroče kosilo« in se veselo sprehajali ob jezeru. Vsi po vrsti smo občudovali z obilico cvetja okrašene hiše domačinov, očitno pa je bilo, da malo nižje temperature v tistih krajih dovoljujejo to cvetno razkošje.

Pot do Preddvora je bila zanimiva in ustavili smo se ob umetnem jezercu, ki ponuja prijetno osvežitev in se zelo lepo utaplja v predalpski svet. Ugotovili smo, da tu

ponujajo zelo dober sladoled in romantično okolje za zaljubljenine in tiste, ki jim narava pomeni srečo in sprostitve. Svoje zadovoljstvo smo vsak po svojih sposobnostih izrazili tudi s pesmijo ob spremljavi s harmoniko super vodičke Zdenke.

Odšli smo po svežino v prelepo Logarsko dolino, na Jezersko in v Preddvor. Nismo bili edini, kajti na naši poti smo srečali kar lepo število izletnikov iz več držav Evrope. Kdor ljubi naravo in se lahko brezsrčno po njej sprehaja, ne ostaja doma za zaprtimi vrati. Potrebna je le malo poguma in iskrene želje.

Katjuša Žigon
Foto: arhiv DU Renče

Otok Korčula nas je ponovno razveselil

Tako kot pred petimi leti nas je tudi letos otok Korčula sprejel v vsej svoji lepoti, prijaznosti domačinov in toplem morju.

Upokojenci iz Renč in okoliških krajev smo že peto leto odpotovali na Korčulo v kraj Lumbarda v počitniško naselje Lina. Bilo je

prijetno domače, umirjeno in predvsem sta nas razveselila toplo morje in lepa pokrajina. Pridružili so se nam tudi prijatelji iz pobratenege Štarancana, ki sestavljajo običajno skupino iz Renč. Zadovoljni obrazi in predhodne rezervacije za naslednje leto so dokaz, da se tega prijetnega in očarljivega kraja z nešteti plažami in lepo urejenimi sprehajalnimi potmi nismo

naveličali. Vedno znova nas pritegnejo spokojnost, umirjenost in prijaznost, predvsem pa čudovita narava. Da pa vse skupaj lepo poteka, vedno poskrbi Stazica, ki tukaj letuje že štirideset let. Prav gotovo ne brez razloga.

Katjuša Žigon
Foto: arhiv DU Renče

Pomladno-poletno dogajanje v slikarski sekciji

Kar pester je bil ta naš pomladno-poletni čas. Začeli smo s postavitvijo in otvoritvijo razstave slik na domačiji Čebtron na Preserjeh. V prijetnem okolju in v družbi prijaznih gostiteljev iz domače hiše se je ob otvoritvi razstave ustvarilo prav prijetno vzdušje. K temu je pripomoglo tudi naše prepevanje ob zvokih Marinine kitare in seveda žlahtne domače kapljice.

Letos so vrtnice burbonke zaradi toplih aprilskih dni malo prehitvevale. Zato smo njihov čar skupaj z mentorico **Jano Dolenc** lovile na platna že konec meseca aprila. Na povabilo organizatorjev festivala vrtnic v Novi Gorici smo slike razstavile v avli hotela Sabotin v okviru festivala vrtnic. Dogodek so s svojimi melodijami popestrili člani tria **Mlado srce**, med katerimi je tudi članica naše slikarske sekcije **Boža Bucik**.

Ena naših na novo osvajanih likovnih tematik je abstraktno slikarstvo, ki »umetniku« omogoča svobodnejše izražanje želene vsebine. Tako smo za razstavo v Frnaži (galeriji KS Nova Gorica) pripravile vsaka svojo abstraktno sliko. Razstava je nosila naslov »Igra barve in oblik«. Na otvoritvi je goste najprej pozdravil predsednik sveta KS Nova Gorica, g. **Gorazd Humar**. Nad razstavljenimi slikami je bil zelo navdušen

in povabil nas je, da v prihodnjem letu ponovno razstavljamo pri njih. Otvoritev sta z glasbeno točko popestrili **Ela** in **Rebeka** iz Oševljeka.

Tudi sivka je za nas zelo mikavna in jo rade slikamo. Poletne mesece so naše slike s to tematiko krasile galerijo Mercator centra v Novi Gorici. Razstava je nosila naslov »Barve sivke v očeh ljubiteljskih slikark«. Mednarodni ektempore v Renčah smo priredili 30. maja. Na povabilo se je odzvalo kar enajst članov in članic iz okoliških društev: Dablo-Brda, DLU Tolmin,

društvi iz Cerknice in Logatca, Društvo Endas Italija in Društvo Kanal. Ob 19. uri smo se zbrali pred kulturno dvorano, spili jutranjo kavo in se podkrepili z doma pripravljenimi dobrotami. Slikarji, ki še niso bili v Renčah, so si naš kraj najprej ogledali, nato pa določili mesto za ustvarjanje. S slikanjem smo zaključili sredi popoldneva in se po prijetnem druženju poslovili z željo, da se še srečamo.

| Tekst in foto: Hema Jakin

Ida Kocjančič in njene razstave

Naša slikarka **Ida Kocjančič** je letos predstavila svoje slike v Coroninijevem dvorcu v Šempetru in v Goriški knjižnici Franceta Bevka. O Idi bi lahko napisali mnogo lepega, saj je na svoji slikarski poti dosegla mnoga priznanja in pohvale.

Z nami soustvarja že skoraj od začetka in sodeluje na vseh ektemporih in razstavah. Ido bogati tudi njena pesniško-pisateljska žilica in s tem obogati marsikatero odprtje razstave. Ida, čestitke in srečno naprej!

| Tekst in foto: Hema Jakin

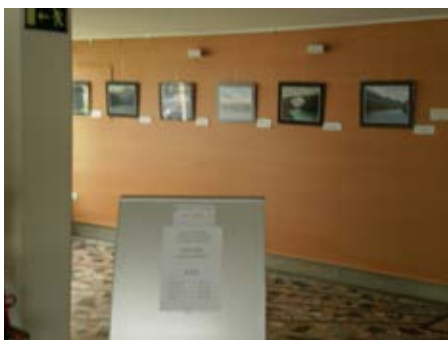

Vabimo vas, pridružite se nam

Včasih, pred pol stoletja in več, smo otroci v nižjih razredih osnovne šole ob začetku šolskega leta pisali narek z naslovom »Jesen«, ki se je začel nekako takole: Jesen je prišla v deželo, lastovke so odletele na jug, kmetje pospravljajo poljske pridelke, dnevi se krajšajo in noči se daljšajo ... Ali učenci še pišejo nareke, ne vem, jesen pa vsako leto še vedno prihaja, lastovke se selijo in dnevi se jeseni še vedno krajšajo.

In ker nam tako zvečer ostaja malo več časa, je čas, da razmislimo, ali se ne bi vključili v katero od dejavnosti, ki nam jih ponujajo društva, športni klubi, krožki ... Bi radi nekaj naredili za telo in dušo, nekaj zase, bi radi klekljali, kvačkali, morda risali in barvali, fotografirali, prepevali, se malo razmigali in se ob vsem naštetim družili s sebi enakimi, pa malo starejšimi in malo mlajšimi, obnovili stara znanstva in spletali nova? No, nekatere dejavnosti se odvijajo tudi popoldne, vendar sta ravno jesen in zima pravi čas za začetek. In če vam bo všeč, boste našli čas tudi na pomlad, poleti pa so počitnice, še malo daljše, kot jih imajo šolarji. Takole za pokušino vam v razmislek in s prijaznim povabilom, da se nam pridružite, ponujam tri dejavnosti.

V Renčah že skoraj štiri desetletja deluje Balinarski klub. Z idejami in zagnanim delom balinarskih zanesenjakov so postopoma postavili pokrito štiristezno balinišče, ki zadošča pogojem za izvedbo državnih prvenstev in tudi večjih mednarodnih tekmovanj. Balinišče je redno vzdrževano, vse poškodbe in težave se odpravljajo sproti, urejeno je dežurstvo za čiščenje (beri: pometanje in brisanje prahu), pripravo igrišča in drobnih popravil. Največ zaslug, da delujemo utečeno in brez težav, ima predsednik kluba **Davorin Arčon**. Za rekreacijo, tako za ženske

kot za moške, je balinišče rezervirano ob torkih in četrtnih od 19. do 21. ure. Če smo rekreativci, to ne pomeni, da nimamo tekmovanj; čez celo leto so turnirji različnih društev posebej za moške in posebej za ženske. V ekipi so običajno trije in eden kot rezerva. Balinanje ni gostilniški šport. Imamo

mednarodni tehnični pravilnik – pravila, ki jih moramo poznati in upoštevati, imamo člane s sodniškim izpitom, ki nam pomagajo ob zapletih. Tisti »bolj strenirani« člani tekmujejo v ligah, žal nam primanjkuje mlajših članov in članic.

15. septembra je v okviru praznika Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga na balinišču že drugič potekal mini turnir mešanih četvork (dve ženski in dva moška), kar ni običajna praksa. Sodelovalo je tudi 6 ekip iz sosednjih krajev. Imeli smo se lepo in si obljubili, da bo to postalo tradicionalno in bomo število povabljenih ekip še povečali. A da ne ostanemo samo na domačem igrišču; na Reki je od 21. do 27. septembra potekalo 36. člansko svetovno prvenstvo, kjer se je zbralo 34 reprezentanc s praktično vseh celin, kolajne pa je osvojilo 11 držav. Štiri balinarske velesile, Slovenija, Francija, Italija in Hrvaška, so osvojile vsaka po štiri odličja, med seboj pa so si razdelile tudi vsa zlata odličja.

Končano je tudi svetovno mladinsko prvenstvo, ki je bilo na sporedu od 1. do 5. septembra v Maroku. Slovenski mladinci so ponovno osvojili kolajno. V članski in v mladinski slovenski reprezentanci žal (še) ni naših članov.

Balanje je šport za mlade, manj mlade in ne več mlade. Pridite, nikoli ni prepozno za nadaljevanje ali nov začetek!

Slovenci poznamo dva lepa reka o petju: »Kdor poje, zlo ne misli« – tega poznamo skoraj vsi, drugi manj poznan, ki ga pripisujejo sv. Avguštinu, pa pravi: »Kdor poje, dvakrat moli.« Iz tega sledi, da so ljudje, ki radi pojejo, dobri ljudje. Pojemo, ko smo veseli, pojemo, da bi nekoga razveselili, pojemo za dobrodošlico, za čestitko, pojemo otroku uspavanko, pojemo ob slovesu in pojemo tudi, ko smo žalostni, a nikdar, res nikdar ne pojemo, ko smo jezni, zavistni in slabe volje.

In če radi pojeje v dobri družbi, s prijatelji in novimi znanci pod vodstvom nasmejene zborovodkinje, ki kar prekipeva od energije, potem se pridružite MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga. Vsaj dve uri na teden ne boste imeli časa za jezo in slabo voljo, ker bomo skupaj vadili vsak ponedeljek od 19.30 do 21.30 v Kulturnem domu v Bukovici. Sedaj nas je 35, več je žensk kot moških, še vedno iščemo novih moči, tako ženske kot moške člane, močno zaželeni pa so basi. Praviloma se nova sezona prične z oktobrom, takrat načeloma dorečemo izbor skladb do junija naslednjega leta, vendar so vmes lahko tudi posebni nepredvideni dogodki, ko je treba program prilagoditi. Izbor skladb je pester, v ospredju so narodne in ljudske. Morda smo na našem območju malce posebni, saj smo v naš program vključili tudi harmoniko in pesmi iz naše polpretekle zgodovine, saj smo ugotovili, da jih ljudje ob različnih dogodkih in spominskih dnevih še vedno radi slišijo in z nami tudi zapojejo. S tem programom so nas organizatorji proslav Zveza borcev za ohranjanje vrednot NOB letos povabili že na Gradišče, v Branik, v Ozeljan, sodelovali smo na pohodu ob krajevnem prazniku 19. septembra ob spominskih obeležjih v Bukovici in Volčji Dragi ter na sv. Otu, potem pa 18. oktobra na Trstelju. Kdor poje, zlo ne misli! Praznični koncert v decembru, ko z novoustanovljenim Kulturno turističnim športnim društvom (KTŠD) Bukovica-Volčja Draga pripravljamo skupno prireditev z Božičkom in dedkom Mrazom, je tudi naš letni koncert, letos bo to 20. decembra. Pripravljamo tudi božični koncert v cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici in odzvali smo se še na vabilo slovenske kulturne skupnosti v Ronkah (Italija), kjer bomo sodelovali na božičnem koncertu v cerkvi – tudi tam imajo cerkev sv. Lovrenca. Kdor poje, dvakrat moli!

Torej, pevci, na plan! Nič hudega, če že dolga leta niste peli, le malo treninga, pa boste spet uglaseni.

»Da posnamete dobro fotografijo, so zelo važne noge! Ampak fotografove, da se ta premika in najde najboljšo pozicijo za dober posnetek.«

»Dober fotograf bo s slabim aparatom posnel dobro fotografijo, slabemu fotografu pa niti z najboljšim aparatom tega ne bo uspelo.«

»Fotografija in njen naslov morata pripovedovati zgodbo.«

To so tri misli, ki jih je mentor **Robert Pavšič** večkrat ponovil članom fotografske skupine Primorski škljoc, ki združuje ljubitelje fotografije iz več društev upokojencev Severne Primorske.

Trenutno je v skupini 15 članov. V zadnjem mesecu smo pripravili dve razstavi, in sicer v prostorih DU Solkan v bivši karavli v Solkanu, kjer so bile razstavljene fotografije, katerih tematika ni bila določena. Tako so bile razstavljene fotografije portreti, živali, cvetje,

morje, panoramski razgledi, nočni posnetki, snežni kristali ... Druga razstava fotografij z naslovom Soča je bila na ogled v avli Kulturnega doma v Bukovici od 18. do 30. septembra, vendar zaradi pomanjkanja prostora le kot del razstave Naša lepa Soča, njeni mostovi, čolnarje-nje in kajakaštvo.

Fotografi smo sledili toku Gregorčičeve Soče in njegovi pesnitvi dodali fotografije.

Člani skupine nimamo rednih srečanj, sestajamo se in o delu dogovarjamo le občasno.

Za oktober je v planu Kras z Lipico, kamor se bomo za nekaj ur odpravili skupaj, našli zanimive motive, jih »poškljocali« in nato naredili selekcijo in najboljše razstavili. Kje

bo razstava, trenutno še ne vemo, morda nam uspe dobiti prostor v Goriški knjižnici. Če bi se kdo rad pridružil, naj pokliče 041 995 470 – Albinca.

Albinca Pisk
Foto: Bogo Rusjan, Albinca Pisk in
Matjaž Bizjak

Delavnica izdelovanja ribiške palice na star način pri jezeru na Volčji Dragi

Združenje vipavskih ribičev Renče je v soboto, 26. septembra, pri jezeru Lakesness na Volčji Dragi, pripravilo delavnico izdelovanja ribiške palice po starem,

katere se je udeležilo veliko otrok in staršev.

Vsak otrok si je s pomočjo mentorjev društva izdelal ribiško palico na star način: za izdelavo palice so torej uporabili bambusovo palico, »švrčeno špago« (najlon), štrpon (leseni

zamašek), svinec in trnek. Vsak je moral ujeti zlato ribico; ker so jo vsi ujeli, so bili vsi nagrajeni z zlato medaljo.

V nadaljevanju smo v prijetnem druženju skupaj skuhalo pašto z ragujem, spekli čevapčiče in zelenjavo, spoznavali rastline in živali v in ob vodi in – se predvsem imeli lepo!

Tekst in foto: Franko Pregelj

Združenje vipavskih ribičev Renče vabi otroke vseh starosti, da se jim pridružijo ali pa vključijo v krožek »Ribištvo«, ki od septembra 2015 dalje poteka v Osnovni šoli Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče. Informacije na tel. št. 040 344 230.

Športne igre upokojencev Severnoprimske

Živimo v obdobju, ko je vsak korak pomemben in ko je vsak gib dobrodošel, kajti vsega ne zmremo več. Upokojenci iz Društva upokojencev Renče so se junija udeležili Športnih iger upokojencev Severnoprimske regije v Ajdovščini.

Dosegli so naslednje rezultate:

- skupno 6. mesto od 20 ekip,
 - balinanje ženske 4. mesto,
 - pikado ženske ekipno 10. mesto,
 - križanke ekipno ženske 2. mesto,
 - športni ribolov ekipno 1. mesto.
- Ne betežni in ne težkega koraka in zame-

gljenih oči, to so upokojenci poskočnega koraka, veseliga srca in iskrih oči! Čestitamo prav vsem sodelujočim in naj tako ostane še dolga leta! Omeniti pa moramo, da so bili ribiči povabljeni na državno tekmovanje kot zmagovalci njihove kategorije. Ob zaključku redakcije smo prejeli obvestilo, da so ribiči dosegli 12. mesto na tekmovanju upokojencev iz vse Slovenije.

Čestitamo za udeležbo in uspeh!

Katjuša Žigon
Foto: arhiv DU Renče

Šola glasbe in umetnosti Ozlinka – odprtje prostorov v Bukovici

V petek, 18. septembra, smo v 1. nadstropju Kulturnega doma v Bukovici proslavili odprtje nove enote Šole glasbe in umetnosti Ozlinka.

Z nekaj besedami sta podružnico v Bukovici pozdravila župan občine Renče-Vogrsko **Aleš Bucik** in predsednik krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga **Dušan Nemec**. Manjkale niso niti glasbene točke – izpod spretnih prstov učiteljice **Mojce Batič** je v avli nadstropja zazvenela violina, na diatonično harmoniko je zaigrala

učenka **Lara**, učenec **Jakob** pa je za obiskovalce pripravil glasen ritmični sprejem na bobnih. Na koncu smo predstavili še razstavo slik domačega umetnika **Mateja Pečnikarja**, ki bo prostore šole krasila celo šolsko leto.

Ozlinka je zasebna glasbena šola, ki pouk instrumentov, petja in glasbene teorije ponuja zanesenjakom vseh generacij. Ozlinka je prva in trenutno tudi edina takšna šola na širšem goriškem območju. V šolanje sprejema tako popolne glasbene začetnike kot tudi tiste, ki bi svoje znanje želeli obnoviti ali nadgraditi. V Bukovici

nudimo učenje petja, klavirja, klavirske in diatonične harmonike, violine, violončela, kitare, flavte, klarineta, saksofona in bobnov ter glasbene teorije in pripravo na izpite. Namen našega delovanja je pri učencih spodbujati veselje do glasbe, igranja, muziciranja. Učence združujemo tudi v glasbene skupine, dvakrat letno pa pripravimo šolske nastope.

Ekipa Ozlinke
Foto: Marko Bratina

Prvi pevski festival POJMO (Z)GODBO

Pihalni orkester oz. Godbeniška šola Vogrsko v petek, 20. novembra, v veliki dvorani Kulturnega doma v Bukovici, organizira »čisto ta pravi« festival! K sodelovanju vabi vse otroke, ki radi pojejo, so stari od šest do petnajst let in obiskujejo okoliške osnovne šole!

Zamisel o festivalu se je izoblikovala naključno, v želji ustvariti nekaj novega, ponuditi nekaj drugačnega in k sodelovanju pritegniti tudi otroke, ki niso učenci Godbeniške šole Vogrsko. Z izbranim naslovom »POJMO (Z)GODBO« želimo organizatorji poudariti pomen festivala Slovenska popevka za nas Slovence (pelo se bo pesmi omenjenega festivala) in napovedati, da bo nastopajoče na

finalnem večeru spremljal Šolski orkester Vogrsko z dodano ritem sekcijo pod vodstvom **Nejca Kovačiča**. Pesmi, ki jih bodo nastopajoči peli, bodo vnaprej določene, saj bo priredbe zanje napisal naš glasbeni ustvarjalec **Anže Vrabec** in bodo primerne težavnostni stopnji šolskega orkestra. Kakšna je pot, ki vodi do finalnega večera? Učenci, ki si želijo zapeti na festivalu, naj pogumno stopijo k svoji učiteljici glasbenega pouka in se prijavijo na izbor. Izbori bodo potekali oktobra na osnovnih šolah v Renčah, Bukovici in na Vogrskem. Ob prisotnosti strokovne komisije bodo pevci zapeli vsem znano pesem **Za prijatelje** (A. Šifrer) in pesem po lastni izbiri. Na podlagi teh izborov bo komisija izbrala finaliste, ki se bodo, vsak s svojo vnaprej določeno skladbo, predstavili na finalnem večeru. Na finalnem večeru se bo izbralo

tudi zmagovalca, ki bo prejel posebno nagrado. Organizatorji pravijo, da bo finalni večer popestrilo več glasbenih vložkov, in vsem obiskovalcem zagotavljajo prijetno preživet glasbeni večer.

Vabimo vas, da se nam pridružite v petek, 20. novembra, v Bukovici, in se na lastne oči in ušesa prepričate, da se za pevski in godbeni podmladek v naši občini ni bati!

| Kristina Saksida in Jasna Živec

Pihalni orkester Vogrsko novim izzivom naproti

PO Vogrsko je po dveh uspešnih sezonah poleti šel na zaslužen odih. V petek, 21. avgusta, pa se je iz godbenih prostorov že zaslišalo igranje, saj je v nedeljo nastopil na enem izmed večerov na Lakenessu na Volčji Dragi.

Že drugo sezono zapored se je orkester junija lahko pohvalil z odlično uvrstitvijo na tekmovanju – v Ostravi na Češkem so godbeniki na mednarodnem tekmovanju bili odlični srebrni (do zlata jim je zmanjkalo pičle pol točke!), prejšnjo sezono, maja 2014, pa so se s Koroške vrnili z zlato plaketo s tekmovanja slovenskih godb. Poleg tega se lahko pohvalijo tudi z dobro obiskanim tradicionalnim božično-novoletnim koncertom in s spomladanskim koncertom, na katerem so zadnji dve leti nastopili s tekmovalnim programom. In kako se je zaključila lanska in začela letošnja sezona?

Pred zaključkom lanske sezone so se na praznik, 25. junija, godbeniki odpeljali v Žiri na poseben dogodek, kjer so odigrali svoj del koncerta (poleg Pihalnega orkestra Alpina Žiri). Kot že omenjeno, so z vajami po dopustu začeli 21. in prvič nastopali 23. avgusta. Naslednji nastop je sledil že v petek, 28. avgusta, ko so jih kot že prejšnja leta povabili v Štarancan na

njihov krajevni praznik, kjer so jih domačini tudi letos prijazno sprejeli. Da pa se ne bi nova sezona začela »na suho«, so godbeniki že naslednji dan popoldne izkoristili za piknik – druženje, igranje, škuljanje pod viaduktom na Vogrskem.

V nedeljo, 20. septembra, se je orkester podal na prav poseben izlet. Orkester so povabili na RTV Slovenija v Ljubljano, kjer so pred dvema letoma sodelovali pri snemanju vsem dobro znane oddaje **Moja Slovenija**. Tokrat so sodelovali pri snemanju testne oddaje **Vse je mogoče**,

ki pa ne bo predvajana po televiziji, saj je narejena kot pilot. Godbeniki so se zelo zabavali in bili priča nastajanju oddaje, ki je napovedana kot velika uspešnica. Zdaj pa se sezona res lahko začne! Na notna stojala so že bile postavljene skladbe za božično-novoletni koncert, veliko se preigrava tudi koračnice. Nasmehanih obrazov se godbeniki podajajo novim izzivom naproti ...

| Jasna Živec
Foto: RTV Slovenija

S pesmijo doma in okrog

Članice **ŽePZ Vogrinke** smo bile v lanski sezoni kar čimbolj aktivne. In tudi imele smo se lepo ... Tako na vajah kot na naših nastopih. Povsod veliko smeha in dobre volje. Pač rade zapojemo naše slovenske pesmi – doma in drugod.

Poleg tega še naši članici **Damjana Furlan** in **Katarina Valič** vse skupaj lepo povežeta in kaj povesta. Mogoče pa smo prav zaradi tega prejele precej povabil. Zapele in zaigrale smo v Gočah, v Ozeljanu, v

Šempulaju, za pusta pa smo se odpravile po domači vasi. Prvič smo se udeležile tudi revije Goriški zbori pojo v Desklah, drugič zapele na reviji Primorska poje in že tradicionalno nastopile na reviji pevskih zborov naše občine. Nekaj novega je bilo za nas tudi sodelovanje z domačim cerkvenim pevskim zborom. Skupaj smo namreč zapeli pri sv. maši v cerkvi sv. Mohorja in Fortunata v Rojanu v Trstu. Za konec sezone pa smo organizirale prireditev »S pesmijo od vasi do vasi«. Povabljeni in sodelovali so vsa kulturna društva iz naše občine, poleg tega pa še

Folklorna skupina »Na placi« iz Šempetra in Društvo podeželskih žena iz Dornberka. Bil je lep zaključek sezone – postal naj bi tradicionalen.

Oktober bomo začele z novo sezono. Naučile se bomo novih pesmi, a ostale bomo zveste svojim načelom – pele bomo slovenske pesmi in razveseljevale ljudi. Z veseljem vabimo v naše vrste nove članice ... Pridite, boste videle, da vam bo lepo!

Ana Gregorič
Foto: Ivan Bric

Godbeniška šola Vogrsko pripravljena na prihajajoče izzive

Letošnje poletje je bilo za učitelje Godbeniške šole Vogrsko precej aktivno. Poletja niso izkoristili samo za počitek, temveč so se že pripravljali na izzive, ki učence godbeniške šole čakajo v tem šolskem letu.

Še pred začetkom šolskega leta je Godbeniška šola Vogrsko organizirala tri dni intenzivnih priprav, ki so se jih udeležili učenci, ki so člani šolskega orkestra. Priprave so potekale zadnji teden avgusta v godbenih prostorih na Vogrskem, od srede, 26., do petka, 28. avgusta. Vključevale so tako vaje po sekcijah kot tudi skupno igranje v orkestru. Udeležili so se jih prav vsi člani šolskega orkestra. Organizirane so bile z namenom, da bi se šolski orkester čim bolj pripravil na festival Pojmo (z)godbo, ki ga godbeniška šola pripravlja v sodelovanju z okoliškimi osnovnimi šolami. Festival bo vključeval vsem

dobro znane skladbe slovenske popevke. Na finalu festivala, ki bo predvidoma 20. novembra v dvorani v Bukovici, bo šolski orkester spremljal pevce finaliste, ki bodo izbrani na izborih na osnovnih šolah. Da pa ne bi bil povratek mladih godbenikov za notna stojala preveč naporen, so

priprave vključevale tudi veliko drugih aktivnosti – od miselnih iger do vodnih iger brez meja, s katerimi so se učenci prijetno osvežili v teh zadnjih vročih poletnih dneh. Tako so otroci gradili svojo planšarijo in trgovali z dobrinami, kradli so zemljo, tekmovali v ciljanju z vodnimi balončki, reševanju zaklada, pretakanju vode, lovljenju »dežja« ...

Izkazalo se je, da so bile priprave super uvod v novo šolsko leto. Tudi letos bo v naši godbeniški šoli res pestro, saj je tako rekoč vsak mesec napovedan večji ali manjši dogodek (interni nastopi, koncerta ob materinskem dnevu in Miklavžu, pustovanje ...). Letos je v godbeniško šolo vpisanih 38 učencev, od tega je kar 9 novih učencev, česar smo zelo veseli. Zanimanja je bilo še več, a žal se vseh ni dalo sprejeti, saj so na določenih instrumentih mesta popolnoma zapolnjena. Godbeniška šola je namreč namenjena potrebam Pihalnega orkestra Vogrsko, zato pri sprejemanju novih učencev stremimo k temu, da se pokrije popolno zasedbo pihanega orkestra. Učenci že ves september pridno igrajo, pojejo in pletejo nove prijateljske vezi, tako da je v Zadržnem domu na Vogrskem po vročem poletju ponovno živahno!

| Tekst in foto: Jasna Živec

Devet dni hoje z Goričkega v Piran

Po približno 350 prehojenih kilometrih v devetih dneh od Hodoša do Pirana je Nejc Gorjan z Vogrskega spoznal: "Slovenija je še lepša, kot sem jo poznal, njeni ljudje pa so čudoviti." Še največja neprijetnost je bila tista, ko je zabredel v blatno mlakužo.

"Nekaj je k moji odločitvi za pot z Goričkega v Piran res pripomogla tista pesem, vsaj ko gre za start in cilj, v glavnem pa očitno postajam človek akcije," priznava 23-letni **Nejc Gorjan** z Vogrskega, ki je vedel, da ni prvi, ki se podaja nanjo. Z družino so se pogosto odpravljali na pot, ko je bil še otrok, rad gleda pustolovske filme, po svoje ga v nabiranje telesne kondicije priganja delo (je namreč poklicni vojak), uživa v opazovanju narave. Dokončno pa ga je prepričala in navdušila lanska lepa izkušnja – pohod z domačega Vogrskega na Triglav.

Do izhodišča se je odpravil 1. avgusta, potoval je z vlakom in avtobusom. V Hodošu je še prespal, naslednje jutro pa krenil na približno 350 kilometrov dolgo pot proti Piranu. Prvi cilj je bila 30 kilometrov oddaljena Murska Sobota. "Že po tistih krajih sem spoznal nekaj, kar me je najbolj prijetno presenetilo in razveselilo. Ljudje so čudoviti. Ko sem pešačil po cestah, so mi ustavljali, ponujali prevoz, me vabili na okrepljeno in pijačo, me pozdravljali in spodbujali. Prevoz sem seveda odklanjal, sedel bi le v rešilca, če bi se mi kaj grdega pripetilo," je nad ljudmi navdušen Nejc. Na prvo prepreko je naletel na bregu Mure. Splav tistega dne ni plul, a ga je prijazen domačin napotil do najbližjega mostu čez reko. Sicer pa si je na vsej poti pomagal z zemljevidom in še več z Googlem. Hodil je deloma po cestah, deloma po stezah in tudi brezpotjih.

Ptuja si za cilj druge etape (45 kilometrov) ni izbral naključno. Želel si ga je ogledati in to je tudi storil. Sledilo je 30 kilometrov pešačenja proti Slovenski Bistrici. Malce pred ciljem je nerodno zašel v neko mlakužo z živim črnim blatom. "To je bila še najbolj neprijetna dogodivščina. Moral sem se očediti, sicer me tako nemarnega ne bi spustili v hotel, kjer sem prespal," se Nejc prigode spominja kot popestritve popotovanja. Mimogrede – na prostem, pod šotorskim krilom, je prespal le prvo noč v Hodošu. Kasneje si je vsakič poiskal

takšno ali drugačno streho nad glavo. Iz Slovenske Bistrice je nameraval pot nadaljevati proti Celju. A je pomislil, da si je zaslužil vrček hladnega piva in je etapo podaljšal na 52 kilometrov, do Laškega. To je bil njegov najdaljši dan pešačenja. Tudi za nadaljevanje si je našel dober razlog, in sicer krofe na Trojanah. Na koncu jih je še kako slastno pospravil. Hodil je namreč po poteh, ob katerih ni bilo naselij, pojedel že vse, kar je imel s seboj, izpraznil posodo s tremi litri vode in dodobra olajšal nahrbtnik, ki je vsakič na začetku poti tehtal kakšnih 15 kilogramov. Naslednja postaja je bila 40 kilometrov oddaljena Ljubljana, kjer ni pričakoval nič posebnega, saj se v prestolnico vozi tudi na delo. A se je uštel. Vročina v zatohli kotlini ga je precej ošibila in kot pravi, se je prvič dokaj slabo počutil. Zato pa so ga tam že pričakali prijatelji, večinoma Vogri, ki so ga potem tako ali drugače spremljali vse do Pirana. Na koncu naslednje etape, 33 kilometrov daleč v Logatcu, so ga razveselili tudi sorodniki. Osmi dan poti se je bližala Primorska in Nejc je po 51 kilometrih hoje (vmes se je ustavil v Predjamskem gradu) prispel na Kozino. Prespal

je pri prijatelju in že je bil na obzorju veliki cilj, Piran. Do njegovega skrajnega roba na rtu je nanese približno 40 kilometrov. Tam je bilo potem prav veselo, poleg prijateljev ga je pričakala tudi družina. "Neverjetno, kako so me podpirali prijatelji, družina, ljudje, ki so mojo pot spremljali prek Facebooka. Dolžan sem se jim zahvaliti, brez njihove spodbude bi mi bilo veliko težje," je zadovoljen sklenil svojo pripoved mladenič z Vogrskega. Seveda ga bomo srečevali še kod. "Vem samo to, da bo pot daljša, kam me bo vodila, pa res še ne vem," je glede cilja še negotov. Nejc Gorjan je na poti spoznal pravo Slovenijo in njene ljudi.

Davorin Koron, Primorske novice
Foto: osebni arhiv

Anton Jerkič – fotograf

Brez fotografije si zgodovine ne znamo predstavljati. Konec 19. stoletja je fotografija prišla tudi v naše kraje. Prvi fotografi so v Gorici začeli delovati že okoli leta 1860, vendar je bila to v začetku domena premožnih meščanov. Sčasoma se je fotografiranje razvilo in tudi preprosti ljudje so hoteli nekaj najpomembnejši dogodkov v življenju trajno zabeležiti na fotografski papir.

V Gorici je delovalo več fotografov, ki so imeli tudi svoje ateljeje. Eden najpomembnejših je bil zagotovo **Anton Jerkič**, rojen v Dobravljah leta 1866. Med Slovenci je bil zelo priljubljen. Svoj prvi atelje je odprl že leta 1891 v Gorici. Veliko je potoval po celotni Primorski in izdeloval

razglednice naših krajev. **Kristjan Maver**, ki je izdal dve knjigi z njegovimi razglednicami, *Pozdrav iz ...* in *Nekoč je bilo*, v kateri so sicer predstavljeni tudi drugi fotografi, predvideva, da je Jerkič skupaj naredil več kot 600 krajinskih razglednic. Anton Jerkič se je ukvarjal tudi s portretnim fotografiranjem in fotografiranjem takratnih važnejših dogodkov. Med drugim je naredil tudi serijo fotografij ob smrti pesnika **Simona Gregorčiča**.

Pred kakšnimi 30 leti, ko sem spraševal tedaj še živeče domačine, kakšno je bilo življenje pri nas nekoč, so mi omenjali, da so v naše vasi hodili fotografi iz Gorice. Med njimi je bil seveda tudi Jerkič. Fotograf je svoj prihod napovedal kakšen dan prej in ko je prišel v vas, so si domačini oblekli najlepšo obleko, včasih tudi spojeno. Posebno težko je bilo s čevlji, saj so otroci običajno hodili bosi in so si ob tej priliki sposodili čevlje od starejših, kar se opazi na mnogih fotografijah, saj imajo

glede na telo »prevelike noge«. Mnogo lažje je bilo v ateljejih oz. fotografskih studiih, kjer so vedno imeli na voljo nekaj oblačil, pa tudi ozadje so naredili bolj privlačno. Na hrbtni strani teh fotografij so logotipi izdelovalca (fotografa) in njegov naslov.

Predstavljene razglednice Vogrskega, Renč in Volčje Drage so tipični izdelki Antona Jerkiča, ki je umrl kmalu po prvi svetovni vojni, leta 1924. Njegove razglednice in fotografije pa so ostale in nam pripovedujejo zgodbe o tedanjem življenju, ki ga je Jerkič ovekovečil.

Jože Ropoša
Foto: arhiv Jožeta Ropoše

Kondicijske priprave ŠD Partizan Renče v Piancavallu

V nedeljo, 16. avgusta 2015, smo otroke odpeljali v Piancavallo na kondicijske priprave.

Otroci so se v gimnastični dvorani poleg že znanih orodij srečali tudi z novimi orodji in pripomočki. Le-te smo vsakodnevno vključili v proces ogrevanja in nadaljnje izvajanje športnih aktivnosti.

Treningi so potekali vsakodnevno od jutra do večera. Poudarek je bil na razvijanju gibalnih sposobnosti, na učenju novih elementov in izpopolnjevanju metod in tehnik za posamezne že usvojene elemente. Priprave so potekale pestro, ob izboru različnih aktivnosti. Vsekakor smo se trudili tudi čim bolj izkoristiti in uporabiti čudovito okolico gimnastične dvorane. Ker je bila hribovita dežela v tem času primerna za daljše sprehode v naravi in igro

na prostem, smo tudi to kljub slabemu vremenu izkoristili. Otroci so ob izvajanju aktivnosti odlično sodelovali, nabrali so si novih moči in se temeljito pripravili na novo sezono. Bivanje v hotelu Stella Montis je otrokom ponudilo priložnost spletnja novih prijateljskih vezi. Spletle so se tudi nove vezi z italijanskimi gimnastičarkami, katere so se nam pridružile

med treningi. Telovadke in telovadci so si med sabo izmenjali nova znanja in tako pridobivali še dodatno motivacijo za izvajanje novih elementov. Otroci so pripravam v Piancavallu dodali posebno vzdušje in pozitivno energijo, saj nas je vsakodnevno spremljala dobra volja in kopica smeha.

Otrokom smo pred odhodom razdelili še pohvale za sodelova-

nje na pripravah in jih pospremili v sprejemnico hotela, kjer so jih že pričakovali starši. Glede na odzive otrok lahko naše kratko popotovanje zaključimo z besedami, da so bile priprave še ena izmed najboljših izkušenj, ki smo jih tako otroci kot trenerji preživeli skupaj.

Maja Peric

Foto: Boris Pregelj

Od čofotanja do plavanja

Letošnje toplo poletje je kar klicalo po osvežitvi v bazenih, rekah in morju. Ob koncu pouka smo junija pripravili dvoteden-

ski tečaj plavanja za naše najmlajše člane.

Tečaj je potekal na bazenu v Novi Gorici pod vodstvom **Melite Bastjančič, Ane Kašček**

in **Borisa Preglja**. Tečaja se je udeležilo 23 naših članov. Nekateri najmlajši so se šele prilagajali na vodo, drugi so se učili osnov tehnik plavanja, nekateri pa so svojo tehniko še

izpopolnili. Tako smo ob koncu z zadovoljstvom ugotovili, da smo zadane naloge uspešno opravili.

Več na: www.sd-partizan-rence.si

Tekst in foto: Boris Pregelj

Nogomet v Renčah

Nogomet je v Renčah doma že več desetletij. Skozi vsa ta leta so se ob njem družili različni rodovi, nekoč naši nonoti, očetje, danes pa naši otroci. Dolgo pot je „prehobil“ le zaradi tega, ker so ga ljudje imeli radi in so si z vsem srcem prizadevali, da se je ta lep šport ohranjal iz roda v rod, vse do danes.

omogočili obiskovanje nogometnega krožka v okviru športnih dejavnosti po različnih šolah v okolici Renč. Za vse tiste otroke – dekleta in fante, ki jim je brcanje žoge že „zlezlo pod kožo“ in jim nogomet predstavlja sprostitev, zabavo in pridobivanje novih znanj in prijateljstev, v ND Renče organizirajo redne treninge, ki jih izvajajo usposobljeni trenerji. Otroci se lahko vpišejo v različne starostne selekcije od U7

Društvo ND Renče vabi vse otroke od 7. do 10. leta starosti h krožku nogometa vsako sredo od 15.15 ure dalje v Osnovni šoli Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče. Informacije na tel. št. 031 375 381.

Tudi danes se v ND Renče trudijo in skrbijo, da bi naši otroci imeli kvalitetne treninge, saj se zavedajo, da s športom krepiamo delovne navade, zdravje in nenazadnje tudi medsebojne odnose in prijateljstva. Otrokom, ki se prvič srečujejo z nogometom in želijo pridobiti osnovno nogometno znanje, bodo v šolskem letu 2015/16

naprej. Za vse podrobne informacije vam je na razpolago naš športni direktor **Saša Gorkič**, dosegljiv na telefonski številki **031 375 381**. Vsi treningi se odvijajo v popoldanskih urah v nogometnem parku v Renčah, kjer imajo idealne pogoje za učenje in igranje nogometa. Poleg podmladka in seveda članov ND Renče v društvu skrbijo

tudi za tiste ljubitelje nogometa, ki niso več tako rosno mladi, a so mladi po srcu. Za veterane organizirajo treninge vsako sredo ob 19.00. Dobrodošli vsi nogometni navdušenci, ne glede na starost.

Vsem nogometašem želimo čim več zmag v prihajajoči

sezoni. Nogometnim navdušencem pa želimo, da bi kot dvanajsti igralec ob robu igrišča za nogometaše športno navjali in jim tako pomagali na poti do novih zmag.

Ekipa ND Renče
Foto: Denis

Treningi ND Renče

OTROCI U7- U9		OTROCI (DEČKI) U13		ČLANI		Veterani	
Pon	17:30	Tor	18:00	Tor	19:30	Sre	19:00
Tor	17:30	Čet	18:00	Čet	19:30		
Pet	17:30	Pet	18:00	Pet	19:30		

Vabimo dekleta in fante vseh starosti, da se nam pridružijo in zaigrajo v različnih starostnih ekipah ND Renče. Dobrodošli vsi. V ND Renče ostaja timski duh ... Vsi za enega, eden za vse! Pridi tudi ti in postani del ekipe ND Renče!

Kotalkarsko poletje

V pomladnih mesecih se kotalkarska tekmovanja kar vrstijo in ker sta v enem dnevu tudi po dve tekmovanji, je treba tekmovalce razporediti, kdo se bo katerega udeležil.

Na tekmovanju kotalkarskega kluba Pirueta v Domžalah v začetku junija so se izmed renških tekmovalcev najbolj odrezali: **Maj Cuder**, ki si je pri kotalkal prvo mesto, na drugi stopnički sta stali **Erin Gorjanc** in **Nika Uršič**, na tretjem mestu pa sta tekmovanje zaključili **Tina Uršič** in **Eni Zorn**.

Na tekmovanju za pokal Amfora v Pulju si je najvišje mesto priborila **Hana Berginc**.

Tudi na državnem prvenstvu, ki se je letos odvijalo že konec junija, so renški kotalkarji osvojili

veliko števil odličij v različnih kategorijah. Najmlajši tekmujejo samo v prostem programu, v starosti od osem do dvanajst let tekmujejo v obveznih likih in v prostem programu, starejši pa v obveznih likih, kratkem in dolgem programu, ki v skupnem seštevku šteje za prosti program. Tudi podelitve odličij so tri. Za obvezne like posebej, za prosti program posebej in še za oboje skupaj, kar se ocenjuje kot kombinacija.

Med mlajšimi tekmovalci so prva mesta osvojili **Tim Berginc**, **Teo Polanc Cipot** in **Hana Berginc**. Druga mesta so zasedli **Maj Cuder**, **Tina Uršič**, **Jan Šuligoj**, **Ivana Osojnik Kerševan** in **Mija Erzetič**. Tretja pa **Tim Šuligoj**, **Manca Osojnik Kerševan**, **Ivana Osojnik Kerševan** in **Mija Erzetič**.

Med starejšimi so bile najboljše **Ivana Štrukelj**, **Urška Furlani**,

Zoja Muhič, **Natan Muhič**, **Lana Pregelj** in **Ana Turel**. Na drugem mestu so bili **Ivana Štrukelj**, **Lana Muhič**, **Urška Furlani**, **Tamara Kerševan** in **Ana Turel**. Na tretjem pa **Lia Dobrila**, **Polona Lestan**, **Zoja Muhič** in **Lana Muhič**.

V začetku julija so se kotalkarji udeležili kondicijskih priprav,

nadaljevali tudi v novi sezoni. Že od 26. do 30. julija je v francoskem Dijonu potekalo tekmovanje za Pokal Evrope. Letos se ga je kot edina slovenska predstavница udeležila mlada **Ivana Štrukelj**. V močni mednarodni konkurenci je osvojila izvrstno tretje mesto. Tekmovanje iz leta v leto pri-

ki navadno potekajo avgusta, letos pa je zaradi razporeda evropskih in svetovnega prvenstva koledar tekmovanj in s tem tudi priprav nekoliko drugačen.

Na priprave so se odpravili v italijanski Piancavallo. Priprave so bile intenzivne, za pokazano zainteresiranost in trud so bili pohvaljeni prav vsi, tudi najmlajši, ki so vestno sledili nalogam trenerjev. Želja kluba je, da bi s tako zagnanostjo

dobiva na pomembnosti kakor tudi na kakovosti udeležencev. Prijatelji kotalkanja so ji na kotalkališču, kot vedno, ko se tekmovalci vračajo z reprezentančnih tekmovanj, priredili prijeten sprejem, kjer se je kljub počitnicam in dopustom zbralo lepo število navijačev, ki so Ivani iz srca čestitali.

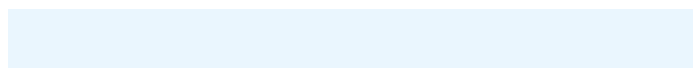

Evropska prvenstva 2015

Ljubitelje kotalkarskega športa je s srebrom razveselila **Jessica Marka**. Drugo mesto si je na evropskem prvenstvu priborila v kombinaciji v kategoriji mlajših mladink. Zmagala je Nemka Eleonora Tissen. Četrto mesto v kombinaciji sta zasedli **Lana Pregelj** v isti kategoriji, v kategoriji starejših mladink pa **Ana Turel**, ki jo v letošnji sezoni čaka še svetovno prvenstvo, ki bo letos v Kolumbiji. Ano je z doseženim prvim mestom prehitela Italijanka Michela Cima, na drugem mestu v kategoriji starejših mladink

je tekmovalje končala **Tanita Kaja Černe**. Med članicami je v obveznih likih tekmovala **Veronika Brešar** in tekmovalje končala na 14. mestu. Evropskega prvenstva so se iz renškega kluba udeležile še **Tamara Kerševan**, ki je tekmovala v obveznih likih in osvojila 10. mesto, **Lana Muhič**, ki je v kombinaciji dosegla 5. mesto, **Urška Furlani** je bila 6. in **Zoja Muhič** v prostem programu 11. Evropska prvenstva so bila letos prvič organizirana za vse kategorije v istem kraju in v istem terminu. Potekala so na severu Italije v mestu Ponte di Legno v bližini Madone di Campiglio od 24. avgusta do 3. septembra. Najprej so se

zvrstila tekmovalja za starejše mladince in člane, nato pa še za kadete in mlajše mladince. Ob povratku je mlade športnice na kotalkališču čakal prisrčen sprejem. Do konca koledarskega leta čaka kotalkarje kot že omenjeno svetovno prvenstvo in zaključek tekmovalne kariere

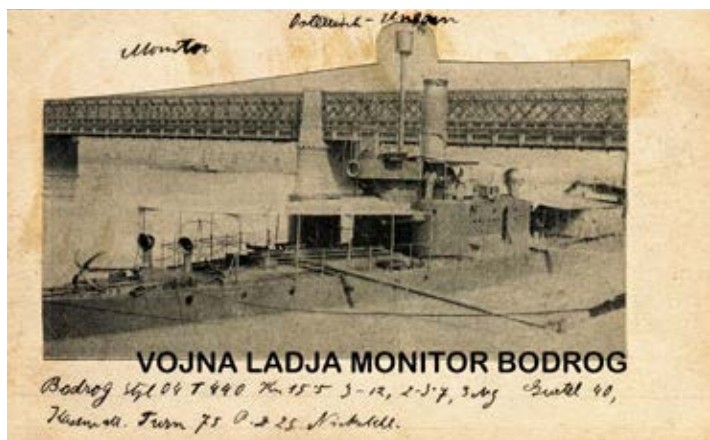
najboljše slovenske kotalkarice **Lucije Mlinarič**. »Spektakel« se bo odvijal na renškem kotalkališču v soboto, 7. novembra. Renče bo obiskalo kar nekaj svetovno znanih osebnosti.

Majda Rusjan
Foto: arhiv KK Renče

Prva svetovna vojna – prvi spopadi

Na območju Avstro-Ogrske (AO) je bilo 16 armadnih zborov ali korpusnih armad. Na področju, kjer so živeli Slovenci, je delovala 3. korpusna armada, ki je imela poveljstvo v Gradcu.

Slovenci so bili zastopani v največji meri v naslednjih enotah: v 17. polku (Kranjski Janezi – Ljubljana), 47. polku (Mariborski), 87. polku (Celjski), 97. polku (Tržaški), v 26. in 27. domobranskem strelskem polku (27. domobranski se je kasneje preimenoval v 2. gorski strelski polk), 5. polku dragoncev (Maribor, Gorica), v 7. lovskem bataljonu iz Ljubljane, 8. topniškem polku v Gorici, 3. težko havbičnem divizionu v Vipavi, 8. trdnjavskega topniškega divizionu v Ajdovščini in še v mnogih drugih. Za nekakšen začetek vojnih spopadov se večkrat omenja topniški napad AO vojne ladje SMS Monitor Bodrog, ki je 28. julija ob 23. uri nekajkrat ustrelila proti Beogradu in trdnjavi Kalemegdan in povzročila požar

v skladišču. V začetku spopadov na srbski meji slovenske enote niso sodelovale. Vojaško vodstvo je imelo tudi pomisleke nad našimi enotami, predvsem zaradi slovanske povezanosti. Enote 97. pehotnega regimenta so bile sicer 11. avgusta poslani iz Trsta na srbsko mejo, toda 18. avgusta so jih premestili na rusko fronto v Galicijo, kjer so bile 22. avgusta razvrščene JZ od Lvova v osrednji Galiciji. Tu so kasneje tudi te enote plačale velik krvavi davek. AO armada je 12. avgusta prek Drine udarila v Srbijo, vendar je v znani cerski bitki doživela hud poraz. Vse njene enote so se do 24. avgusta umaknile nazaj prek Drine na izhodiščne položaje. Srbija je bila zmagovalec v dveh Balkanskih vojnah (1912–1913) in njeni vojaki so se hrabro borili. Srbski vojski je poveljeval feldmaršal

Radomir Putnik, avstrijski vojski pa general Oskar Potiorek, ki je bil tudi bosanski guverner in si je močno želel maščevanja zaradi umora Franca Ferdinanda. Med našimi vojaki je bilo uveljavljeno geslo »Vse za vero, dom, cesarja«, ki so ga objavljali tudi lokalni časopisi.

V naših krajih je sicer takrat vladal mir, vendar so se pojavile straže na pomembnih objektih, kot je bila železniška postaja Volčja Draga, most čez Vipavo v Renčah, vojaki pa so tudi preverjali promet po cestah. C. in Kr. vojno poveljstvo v Gradcu je z razglasom 7. avgusta 1914 objavilo: »V slučaju zločina zavajanja ali pomoči pri kršenju zapriseženih dolžnosti vojaške službe bi katerasibodi oseba, ki bi zakrivila ta zločin, bila podvržena nagli sodbi in takoj ustreljena«. V naših krajih je prišlo tudi do prvih nepotrebnih žrtev. Grofica Nelly Christalnigg iz Gorice so 10. avgusta 1914 pri Srpenci ustrelili, ker se ni ustavila na ukaz vojaške patrolje. Peljala se je z avtomobilom Rdečega križa in

bila je prepričana, da jo bodo patrolje pustile mimo. Grofica velja za prvo smrtno žrtev vojne na našem področju. V časopisu Edinost so v št. 192 z dne 11. 8. 1914 objavili obvestilo, da se morajo vsa vozila in njihovi vozniki na klic vojaške straže takoj ustaviti. Časopis Soča pa je v št. 60 z dne 28. 8. 1914 objavil pohvalo nad prizadevanjem renškega župana g. Stepančiča »za uspešno mobilizacijo obveznikov in sprotno obveščanje

domačinov ter urejanje in izvrševanje uredb in tudi za koristne nasvete, ki jih daje domačinom«.

V naše kraje so prihajali vojaki, ki so se usposabljali pred odhodom na fronto, obenem pa AO vojaško vodstvo ni zaupalo nevtralnosti Italije in je zato vzdrževalo vojaško prisotnost tudi na našem območju. Vojaki so med drugim začasno postavili šotore na območju med Bukovico in Renčami ob reki Vipavi. Biljenski kurat Ciril Zamar je 16. avgusta 1914 pri maši oznanil: »Molite za naše vojake« in pozval ljudi, naj po svojih zmožnostih darujejo Rdečemu križu za ranjene vojake. 17. avgusta 1914 je bila v cerkvi Sv. Lovrenca v Bukovici maša za vojake. 23. avgusta 1914 se je kurat Zamar v imenu Rdečega križa zahvalil za vse darove, ki so bili darovani za naše vojake. Obenem je vernike prosil, naj ne verjamejo vsem nepotrjenim govoricam, ki jih slišijo. Ljudi je želel pomiriti in jim vliti optimizma in poguma. Kmalu pa so pričele iz front prihajati zaskrbljujoče in žalostne novice, marsikatera »hiša« se je zavila v črtno ...

Jože Ropoša

Foto: arhiv Jožeta Ropoše

Nekaj idej, kako lahko že v domači kuhinji varujemo okolje

Večine ‚domačih‘ odpadkov še vedno ne ‚recikliramo‘, ampak odlagamo v zelene kontejnerje za mešane komunalne odpadke. V lanskem letu je bil pri nas ta delež še vedno zaskrbljujoče visok (80 %). Izgovarjamo se, da odpadke tako ali tako že dovolj plačujemo, nimamo doma dovolj prostora, kontejnerska mesta niso ustrezno opremljena s posodami za ločeno zbiranje. To je priložna obramba pred spremembami oz. vlaganjem dodatnega napora. Dejstvo je, da bi lahko glede pravilnega ravnanja z odpadki največ naredili ravno doma. Kako to doseči?

Ena od možnih spodbud za pravilno ločevanje odpadkov je zagrožena kazen v višini 400 evrov, vendar je kršitelja bolj težko določiti, pa tudi kazni imajo včasih celo nasprotni učinek. Domača vzgoja govori, da imajo večjo težo pohvale, spodbude in nagovarjanje. Zato občanom ponujamo izobraževanje za pravilno ločevanje odpadkov. Verjetno pomaga tudi, če si na svoje oči ogledamo ‚lepote‘ in ‚na lasten nos‘ preizkusimo vonjave, ki nastajajo na odlagališču mešanih odpadkov. Potem si zaželimo, da bi sami čim manj prispevali k nadrealističnemu in nič kaj veselemu prizoru uničene narave.

Prijetna je zavest, da si za ohranitev nedotaknjene narave in zdravega okolja naredil tisto, kar je bilo v tvoji moči. In kaj je **v naši moči?** Kot rečeno, marsikaj lahko postorimo že v lastnem domu, ključna pa je odločitev, da se bomo ločevanju odpadkov posvečali ali začeli posvečati.

Nekaj nasvetov:

Stisnimo odpadke, preden jih odložimo

S tem bomo prihranili mnogo prostora v kontejnerju, ostalo bo več prostora za odpadke drugih občanov. Zadeva je aktualna zlasti poleti, ko zaradi povišanih temperatur porabimo več plastenk. Če bomo z njimi ravnali pravilno, ne bo odloženih odpadkov oz. vrečk zraven kontejnerjev. Boljše bo počutje občanov, nenazadnje pa bo tudi Komunala prejela kak jezen klic manj.

Torej: pločevinke, konzerve, embalažo iz tetrapaka in plastenke je treba dobro

stisniti in šele nato odvreči v rumeni kontejner (na sliki).

Enako velja tudi za škatle, kartone in ostale stisljive papirne in kartonske odpadke. **Treba jih je stisniti, da jih potem odložimo v modri kontejner, ki je namenjen zbiranju papirja in kartona (na sliki).**

Stekleno embalažo pred odlaganjem spraznimo

Preden stekleno embalažo odložimo, jo moramo sprazniti (ko gre za steklenice, za marsikoga to sploh ni problem). Potem jo lahko odvržemo v beli zabojnik.

POMEMBNO: pokrovček ne gre skupaj s steklom, ampak v kontejner z embalažo (rumeni).

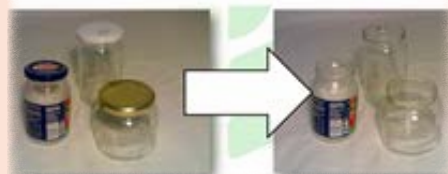
POVZEMIMO:

NE POZABI! STISNITI KARTONSKE ŠKATLE

NE POZABI! POKROVČKI GREDO MED EMBALAŽO

Pazimo, kaj odlagamo v zabojnike za biorazgradljive odpadke!

Biorazgradljivi odpadki sodijo v zanje namenjene zabojnike ali kompostnike. Ne smemo pa vanje odlagati plevela (zaradi semen), odpadnega kuhinjskega olja (znebimo se ga lahko na zbirnih centrih), ostankov tekstila, vsebine vrečk za sesalce, zdravil, lesenih odpadkov, mačjih in pasjih iztrebkov, plen, cigaretnih ogorčkov in kosti.

Mešani komunalni odpadki (tisto, kar ostane) – čim bolj se jim posvečajmo!

Bistveno je, da iz skupne mase odpadkov izločimo čim več papirja, plastike, stekla, kosovnih odpadkov, električne in elektronske opreme, nevarnih odpadkov itd. Vse, kar se da koristno uporabiti, prevrednotiti ali bi utegnili povzročiti okoljsko škodo, če tega ne bi izločili. Kar na koncu ostane, se običajno odloži in zasuje na komunalnem odlagališču. Naj bo tega, našemu okolju na ljubo, čim manj.

Kosovnih odpadkov, azbestnih odpadkov, odpadne elektronike, in drugih gradbenih odpadkov nikakor ne odlagajmo zraven zabojnikov na ekološkem otoku! Za te odpadke je predvideno posebno ravnanje in neupoštevanje tega lahko pripelje do neželenih posledic na okolje in zdravje.

Refleksoterapija

Na predlog članice Društva upokojencev iz Renč smo 10. junija organizirali predavanje o refleksoterapiji. To je terapevtska metoda, ki s pritiskanjem na posamezne del stopala ali dlani sprosti in uravnoteži celotno telo in tako ugodno upliva na naše zdravje in počutje.

Predavanje je potekalo v prostorih Društva upokojencev Renče in vodili sta ga **Branka Kovšca** in **Neva Madon**. Udeležba je bila številčna in zanimanje za to alternativno vrsto zdravstvene pomoči je bilo veliko. Nikoli ni odveč, če poznamo še kakšno dodatno metodo samopomoči, saj svoje življenje in svoje telo najbolj poznamo sami. Seveda pa klasične medicine ne

smemo nikoli zanemarjati, kajti popolne zamenjave ni. Podobna predavanja nam bodo vsekakor razširila obzorja, zato bomo z njimi nadaljevali.

Katjuša Žigon
Foto: arhiv DU Renče

Obisk projektne sveta Zveze delovnih invalidov Slovenije

Namen obiska je bil seznanitev članov projektne sveta ZDIS z osnutkom poročila o izvajanju akcijskega načrta v okviru projekta »Občina po meri invalidov« v Občini Renče-Vogrsko leta 2015.

Svet za invalide Občine Renče-Vogrsko je v ponedeljek, 21. septembra 2015, gostil člane Projektne sveta ZDIS z namenom, da jih seznanijo z uresničevanjem ciljev Akcijskega načrta v okviru projekta »Občina po meri invalidov«. Obiska so se udeležili g. **Rajko Žagar** (predsednik Projektne sveta ZDIS), mag. ga. **Andrejka Fatur – Videtič**, mag. ga. **Jelka Fužir** (članica ZDIS) in ga. **Tatjana Bečaj** (strokovna sodelavka ZDIS). Poleg gostov so bili na sestanku prisotni tudi mag. g. **Valter Adamič** (predsednik MDI Goriške), g. **Igor Miljavec** (predsednik MDSS Nova Gorica), ga. **Mirjam Colja** (Društvo paraplegikov S Primorske), g. **Vinko Lipeč** (Društvo civilnih invalidov vojn S Primorske), g. **Franc Anderlič** (Društvo vojnih invalidov S Primorske), g. **Marko Vudrag** (Nacionalni inštitut za javno zdravje), g. **Franko Pregelj** (občinski svetnik) in ga. **Vladka Gal Janeš** (višja svetovalka I za družbene dejavnosti na Občini Renče-Vogrsko).

Iz predstavljenega poročila lahko povzamemo, da so bili leta 2015 na področju invalidske problematike doseženi pomembni premiki. Občina Renče-Vogrsko, Svet za invalide pri Občini Renče-Vogrsko in Medobčinsko društvo invalidov so namreč v povezavah s civilno družbo, javnimi zavodi in organizacijami s humanitarno-socialno-zdravstvenega področja in prostovoljstva uspešno uresničevali cilje Akcijskega načrta.

Nadaljevali smo z osveščanjem ljudi v lokalni skupnosti (v Občinskem listu smo oblikovali rubriko Občina po meri invalidov, v kateri redno objavljamo članke s tematiko na področju invalidov, na spletni strani MDI pa redno poročajo o dogajanjih v posameznih društvih invalidov in o dogajanjih v zvezi s projektom »Občina po meri invalidov«, na spletni strani VDC poročajo o dogajanjih v njihovih enotah). Lokalni in regionalni mediji redno spremljajo invalidsko problematiko, predvsem v povezavi z dogajanjem v posameznih društvih.

Zaključili smo 30-urni začetni tečaj znakovnega jezika, ki se je pričel januarja 2015. Tečaja se je udeležilo skoraj 30 javnih uslužbencev (šola, vrtec, občinska uprava, banka ...) oz. tistih, ki so v neposrednem stiku z gluho ali naglušno osebo, izvajalo pa ga je Medobčinsko društvo gluhih in gluhonemih Severne Primorske. Zaključni izpit je uspešno opravilo 19 udeležencev. Dogovorili smo se, da bo naslednje leto spomladi društvo izvedlo tudi nadaljevalni tečaj. Šole in vrtci so tudi v preteklem letu sodelovali z različnimi društvi s področja različnih vrst invalidnosti, saj je to že ustaljena praksa. Obiskali so tudi starejše občane v Medic hotelu. Telesna aktivnost je pomemben del življenja tudi za invalide. Pri večini gre za rekreacijo, ki jim pomaga pri ohranjanju zdravja in dobrega počutja. 29. avgusta so se uporabniki VDC udeležili že tradicionalne 9. škuljade v Kurniku pri Lebanovih na Vogrskem, kjer so tekmovali še z ostalimi ekipami. Vsak četrtek (od januarja do junija in od oktobra do vključno decembra) pa pod vodstvom prostovoljcev iz Balinarskega kluba Renče potekajo treningi balinanja uporabnikov VDC na balinišču v Renčah. V okviru projekta »Življenje je košarka« učenci OŠ Renče in POŠ Bukovica ter varovanci VDC izvajajo treninge enkrat mesečno.

Občina Renče-Vogrsko kot ena izmed dveh občin sodeluje z VDC Nova Gorica v prijavi na razpis Interreg Central Europe – organizirajmo mrežo za aktivacijo zaposlitveno oviranih oseb. Projekt je predstavila **Tea Leban**, direktorica VDC Nova Gorica, v njem pa sodelujejo Slovenija, Hrvaška in Italija. Ob tem je predstavila tudi projekt vzpostavitve zaposlitvenega centra za invalide.

Program »Povezani«, leta 2014 sofinanciran s strani Občine Renče-Vogrsko, je pripomogel k vključevanju invalidnih oseb iz občine, ki so bile dolgo socialno izključene. Na ta način so imeli invalidi možnost spoznati programe, ki jih izvaja VDC Nova Gorica. Zahvaljujoč vključenoosti, ki jo je omogočil program Povezani, so danes uporabniki vključeni v stori-

tev vodenje, varstvo in zaposlitev pod posebnimi pogoji, ki je za uporabnike brezplačna.

V okviru projekta »Teden zdravja v Občini Renče-Vogrsko« smo sodelovali z Nacionalnim inštitutom za javno zdravje, ki je aprila 2015 izvedel predavanja, delavnice, meritve; organizirali smo tržnico z zdravimi domačimi kmetijskimi pridelki. V oktobru načrtujemo delavnice na temo Gibanje in mobilnost invalidov (sodelovanje z NIJZ). G. **Marko Vudrag** je predstavil tudi projekt korak.si, simpozij o azbestozni in regijski svet za javno zdravje. G. **Marko Štanta** pa je poudaril, da delajo tudi na tem, da se zdravstveni programi, kot je npr. Svit, prilagodijo za invalide.

Občinska uprava in Upravna enota Občine Renče-Vogrsko sta se preselili v pritličje, kjer so vsi upravni prostori invalidom dostopni. V novih prostorih občinske uprave je tudi stranišče za invalide. V sodelovanju z Društvom gluhih in naglušnih S Primorske, Medobčinskim društvom slepih in slabovidnih Nova Gorica in MDI Goriške načrtujemo postavitve informacijskih tabel za ranljive skupine.

Izvedli smo izmero obsega Kulturne dvorane in dvorane Zorana Mušiča in pridobili ponudbo za postavitve statične indukcijske zanke. Načrtujemo, da se bo do konca leta skladno s proračunskimi sredstvi vzpostavila indukcijska zanka v Veliki dvorani Kulturnega doma Bukovica. Pridobili smo tudi ponudbe za izgradnjo klančine oz. dvigala/stopničnega vzpenjalnika za potrebe dostopa do dvorane Zorana Mušiča.

V Novi Gorici je z delovanjem začela informacijska pisarna. Z letom 2016 je predvideno razširjeno delovanje še na ostale občine, tako da načrtujemo delovanje v prostorih občinske uprave Občine Renče-Vogrsko vsaj 2-krat mesečno po 4 ure. Dogovori o pristopu Občine Renče-Vogrsko k podpisu pogodbe že potekajo. Občina je že zagotovila prostor, v katerem se bo svetovanje (področje sociale, zdravstva, upravnega poslovanja ...) lahko izvajalo skladno z načrti.

Leta 2016 bomo pričeli s projektom ▶

► »Načrt varnih poti«. Koordinator projekta bo g. **Igor Miljavec**. V sredo, 23. septembra, smo izvedli predstavitev načrta varnih poti, o katerem nas je seznanila **Andreja Albreht** iz zavoda DOSTOP. V sredo, 30. septembra, pa smo na seji Sveta za invalide pripravili seznam objektov in javnih površin po posameznih krajevnih skupnostih, ki naj bodo vključene v načrt varnih poti. Aktivno načrtujemo izvedbo okrogle mize »Spodbujanje zaposlovanja invalidov v Občini Renče-Vogrsko«. K sodelovanju bomo povabili obrtnike, mala podjetja in gospodarske subjekte v občini, Gospodarsko in Obrtno zbornico Nova Gorica, Invalidska podjetja, ZZS, ZPIZ, VDC Nova Gorica, Sklad za spodbujanje zaposlovanja invalidov Slovenije, Medobčinsko društvo invalidov Goriške in ostale invalidske organizacije. Izvedbo načrtujemo v drugi polovici oktobra 2015.

Občina Renče-Vogrsko je lani sprejela Pravilnik o sofinanciranju neprofitnih programov, projektov in prireditev v občini Renče-Vogrsko, ki na področju humanitarnih in socialnih organizacij omogoča tudi sofinanciranje tistih organizacij, ki sicer nimajo sedeža v naši občini, a programe izvajajo v občini oz. za člane, ki imajo stalno prebivališče v občini Renče-Vogrsko.

Medobčinsko društvo invalidov Goriške izvaja stalno koordinacijo med invalidskimi organizacijami, ki delujejo na območju Občine Renče-Vogrsko (*Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Nova Gorica; Društvo civilnih invalidov vojn Primorske, Društvo vojnih invalidov Severne Primorske, Društvo gluhih in naglušnih Severne Primorske, Društvo za cerebralno paralizo Nova Gorica, Društvo SOŽITJE Nova Gorica, Združenje multiple skleroze – področno združenje Severne Primorske*). Za koordinacijo z vsemi ostalimi združenji, ki neposredno delujejo na območju Občine Renče-Vogrsko, pa je prav tako zadolženo Medobčinsko društvo invalidov Goriške (Društvo študentov invalidov Slovenije, Društvo distrofikov Slovenije, Društvo paralizikov Slovenije ...).

Člani projektne sveta ZDIS so pohvalili aktivno vključenost vseh prisotnih v razpravo, podrobno predstavitev in primere dobrih praks. Bili so enotnega mnenja, da smo kot „manjša“ občina veliko naredili. Končno poročilo o izvajanju akcijskega načrta smo na ZDIS poslali 30. septembra.

| Katarina Tischer Gregorič

CENIMO DOMAČE

Vinogradnik in vinar Aldo Mozetič

Ne prostrani, pač pa izjemno negovani vinogradi, vzorna klet in z znanjem in ljubeznijo negovana vina. To velja za vinogradnika in vinarja **Alda Mozetiča** iz Renč.

S trtami se je v očetovem vinogradu srečal že kot otrok in z njimi tudi rasel. Poklicno pot so zaznamovala različna vodilna delovna mesta, nazadnje je bil direktor podjetja Mizar na Volčji Dragi. Povsod je Aldo Mozetič pustil pomembno sled. Ljubezen do vinogradništva pa je ostala vedno in tako se je še pred upokojitvijo odločil, da bodo pomemben del njegovega nadaljnega življenja zaznamovale trte.

Obdeluje in neguje 3.500 trt. V desetletju se je primerno opremil za delo v vinogradu in za predelavo grozdja, saj je bil njegov cilj, tako kot prej pri poklicnem delu, priti do dobrega izdelka. To pa so solidna vina, prijetna, sveža, pitna in z majhno vsebnostjo alkohola. V tej smeri je tudi obnavljal vinograde.

Prideluje šest vinskih sort, s poudarkom na belih, in sicer od zgodnjih do poznih. Za širok nabor se je odločil, ker »mi je vseč raznolikost, uživam v pripravi, negovanju in pokušini različnih vin«. Vino mu pomeni veliko – ne samo kot pijača in hrana, vendar tudi kot plod njegovega dela in razmisleka. Za to, da ima vino dušo, kot pravimo, pa je potrebno več kot le posaditi trte in stisniti grozdje. Treba je imeti ustrezno znanje in ga v praksi stalno nadgrajevati. Vinar skozi leta spozna posamezne sorte in jih vzgoji na sebi lasten način. »Ko poskusim svoje vino, potem o njem še razmišljam, kaj bi se dalo še izboljšati. Pri tem pomagajo tudi prijatelji, ki radi prihajajo v mojo klet,« pravi Aldo.

Mozetičevo vino najdemo po vsej Sloveniji in tudi v Italiji. Nekateri kupci prihajajo

ponj že 30 let, na kar je brez skromnosti lahko ponosen. Tudi zato, ker ga za nasvete marsikdaj pokličejo tudi iz drugih vinorodnih okolišev.

»Zemljo sem podedoval od očeta in nikoli nisem niti pomislil, da bi jo prodal. Ne bom širil vinogradov. Zdaj je vse vzorno obdelano in toliko zmorem. Oče mi je vedno govoril: Raje imeti manj in to vzorno obdelati.«

Vina Alda Mozetiča so vina z veliko vloženega dela, ljubezni in imajo dušo. Njegovo vodilo niso količine, pač pa kakovost. Saj je vino, če ga razumemo kot žlahtno pijačo, tisto, kar človeka spremlja pri različnih priložnostih od rojstva do slovesa, pravi Aldo. Prepričan je, da bodo imele trte družinskega gospodarja tudi naprej, saj so iz zemlje k srcu prirasle tudi potomcem.

| Ingrid Kašca Bucik
Foto: Bogo Rusjan

Vrtnarstvo Čebren, Mirica in Ivo Čebren

Začelo se je v poznih šestdesetih letih, ko so se z zelenjadarstvom ukvarjali Vrtovčevi, Miričini starši. Zatem je kmetijo prevzel mlad par,

Mirica in Ivo. Najprej ob službi, kasneje pa sta se odločila, da bo pridelovanje zelenjave njun kruh in tudi način življenja. ►

► Družina se je hitro povečala. Tri hčerke so potrebovale mamo in varstvo. Zato se je Mirica odločila, da pusti dobro službo v takratni Iskri Avtoelektriki, se posveti varstvu otrok in se hkrati začne ukvarjati z zelenjadarstvom. Pomagala je sebi, pa tudi sodelavki v službi, ki bi sicer ostala brez nje.

Ivo – po osnovni izobrazbi avtomehanic, je tudi pustil službo in po končani srednji kmetijski šoli zagrizel v lastno kmetijstvo. Tako sta Mirica in Ivo začela postavljati temelje za današnjo specializirano kmetijo za pridelavo zelenjave in sadik. Dvajset let je tega.

»Ni se bilo prav lahko odločiti za samostojno pot,« poudarjata oba. Vendar želja, hotenje in prepričanje, da je tako prav, in predvsem ljubezen do zemlje in kmetijstva so rodili žlahtne sadove.

Dandanes Vrtnarstvo Čebtron prideluje tako rekoč vse vrste zelenjave in, kar je še najbolj pomembno, iz lastno vzgojenih sadik. Pridelajo jih nekaj sto tisoč letno. Stalno vlagajo v razvoj. Imajo sodobne rastlinjake in vso potrebno opremo za obdelovanje. Čebtronova zelenjava je

znana v ožjem in tudi širšem prostoru. Dnevno svežo, večinoma domačo prodajajo v lastni trgovini v Šempetru, nemalo kupcev pa je, ki pridejo kar domov. Tam srečate vedno nasmejene. Vsaj enega od številne družine. Vse štiri hčerke – Katarina, Irena, Ana in Marija so ostale v kmetijstvu. Očitno sta jim starša delo na kmetiji znala približati na pravi način. Veliko rok in sloga so recept za uspeh.

Vendar ni vedno vse gladko. Odvisno je od pridnosti in prizadevnosti na eni strani, na drugi pa od narave. In padce je treba preživeti in zbrati moči, da se kolo požene naprej, pravita Mirica in Ivo.

»Človek takoj začne misliti pozitivno, ko gre v naravo. Vsakemu bi želela doživeti sončni vzhod in zahod v naših Biljenskih

gričih. Naše delo se začenja zgodaj zjutraj, konča pozno zvečer, prazniki in nedelje pa so ali pa ne,« povesta Mirica in Ivo in hudomušno dodajata, da na kmetiji niso potrebni fitness pripomočki. Njuna, za zdaj še skrita želja pa je, da bi s kmetijstvom nadaljevali tudi vnuki. Pet se jih že zdaj spoznava s tem, da kar poseješ, to žanješ.

Ingrid Kašca Bucik
Foto: Bogo Rusjan

Smodinova kmetija in Tomaž Gregorič

Tradicija Smodinove kmetije sega daleč nazaj, v 19. stoletje. Že takrat so se ukvarjali s sadjarstvom in znanje in izkušnje so se prenašale iz roda v rod. Pridelovanje sadja ni v vsem tem času nikoli zamrlo, razcvet pa doživelo pred 25 leti, ko se je **Tomaž Gregorič** odločil, da pusti službo in se posveti kmetijstvu, v katerem je videl prihodnost.

Najprej so na kmetiji povečali prirejo živali, zatem pa se popolnoma preusmerili v sadjarstvo. Breskve so bile na prvem mestu. Odločitev za jabolka pa je narekovala možnost trženja tudi v zimskem času. Nasade so v teh letih stalno povečevali. Trenutno imajo na različnih lokacijah posajenih 25 tisoč dreves. Gojijo 12 različnih sort, od zgodnjih do poznih. Izbor prilagajajo sodobnim sortam, ki so odporne na škodljivce in bolezni, kar pomeni čim manj, pri nekaterih pa nič škropljenja.

Smodinova jabolka so s svojo blagovno znamko poznana in iskana v ožjem in širšem prostoru. Svojo sadjarsko pot so na kmetiji nadgradili in se pred petimi leti odločili tudi za predelavo v sokove.

»V kmetijstvu so potrebna stalna vlaga-

nja, iskanje novih priložnosti, trgov in prilagajanje zahtevam kupcev. Za to je potreben tudi pogum, saj napačne odločitve lahko pokopljejo večletna prizadevanja in zaslužene prihranke,« poudarja Tomaž, ki je investiral v predelovalno in polnilno linijo za sokove iz breskev, jabolk, grozdja, rdeče pese in še bi lahko naštevali.

Posebno vzpodbudno je, da so sokovi Smodinove kmetije z iznajdljivostjo, predvsem pa zaradi kakovosti, našli pot tudi v oddaljene dežele. Najdemo jih v Hongkongu, v Libiji, zdaj pa se dogovarjajo tudi za izvoz v Nemčijo, kjer bodo mesto našli v butičnih trgovinah, kjer je na prvem mestu izvrstna kakovost. Pri Smodinovih predelujejo zgolj domače oz. slovensko sadje. Ker se povpraševanje povečuje, bodo še naprej širili jabolčne nasade.

»Počasi, vsako leto nekaj, saj je vlaganje v nasade razmeroma drago in je treba biti previden. Kmetija mora rasti naravno in postopno, skladno z možnostmi,« je prepričan

Tomaž Gregorič.

Za uspehi stoji trdo delo in prave odločitve. Celotna družina je vključena. Žena **Alenka** in sinova **Tadej** in **Andrej**, ki bosta, tako upajo pri Smodinovih, tradicijo peljala naprej. Zagotovo po poti ohranjanja tradicije in ob inovativnih pristopih, ki jih zahteva čas. »Hrana je kot moda, stalno se spreminja,« zaključuje Tomaž, ki je z letošnjo letino jabolk zadovoljen, prav tako pa tudi z načinom življenja, ki je v kmetijstvu sicer zahtevno, vendar rodi sadove.

Ingrid Kašca Bucik
Foto: Bogo Rusjan

NAGRADNA KRIŽANKA:

FRIZERSKI STUDIO ŠILA
VOLČJA DRAGA 72/a, GSM 041 622 719

SESTAVIL: BORIS ARČON	PROBLEM SODOBNE EKONOMIJE	BOLNIK OSTEO- SKLEROZE	LOS ANGELES	SRD, BES	PLAVAJOČE ALGE	FRANCOSKI SKLADATELJ	GRŠKO MESTO V EPIRU	VRSTA NAMAZA	MESTO V JZ ŠPANJI	MESTO NA SICILII													
NOŠKI, KI SE NI ŽE DOLGO OSTRIGEL																							
ZGODOVINSKI KRAJ NA POHORJU																							
LUDVIK TOPLAK					VRSTA ALKOHOLA																		
					GOBAVOST																		
ŽIVAL Z OKLEPOM						IME PEVKE RUPEL GREGOR FUČKA																	
PREŽIVEL JE VESOLJNI POTOP					KILOGRAM			IME PISAT. FLEMINGA EDVARD KARDELJ															
					POLJEDELKA																		
PODSTREŠNA SOBICA					SUŠILEC LAS PROPADLA CELJSKA TOVARNA					ITALIJA													
										EVROPSKA DRŽAVA													
RIBJI DIHALNI ORGAN						OKRASNA RASTLINA TIPKA																	
BLEDO RDEČE VINO								MARKO ILEŠIČ			NAELEKTREN DELEC												
1. IN 2. VOKAL			ORANŽADA								NORDIJSKO BOŽANSTVO												
			OSKAR DAVIČO																				
GRŠKI BOG, OČE ZEVSJA								ŽIVALSKI VRT VZOR, IDEAL															
URUGVAJSKI PISATELJ (1871-1917)					TITAN			KAR JE ZNESENO SKUPAJ JUG, LJUDSKA ARMADA															
					RIMSKI HIŠNI BOG																		
IVO TOMINC			MLADO DREVJE NARODNA BANKA							SMUČARSKI KLUB TEKMOVALEC S STRANSKO VLOGO	MONAŠKI PRINC LJUDSTVO V LAOSU												
DOMAČE ŽENSKO IME						PREDEL KOPRA			ITAL. MOŠKO IME BALTSKA DRŽAVA		HITER TEK IZMETAČ NABOJEV												
VELIKI MOGUL INDIJE						UMETNI LASJE					ITAL. PREMIER MAJHNE RUTE												
											USTANOVITELJ PRAVOSLAV. SAJOSTANA V BIZANCU											FILMSKA ZVEZDA V AMERIKI	
											IME IGRALKE NIELSEN											REPUBLICA SLOVENIJA OSLOVSKO OBNAŠANJE	
												JEZIK V IZRAELU KRAJ NA KOPRSKEM										SLIKARSKI ČOPIČ (STAR.)	
											SLAVILNA PESEM				ZMAGO KERŠEVAN ORGAN VIDA					DENARNA ENOTA BANGLADEŠA LADKO KOROŠEC			
											SELEN			VRSTA METLE EDO MURIČ							IRIDIJ AVTONOMNA POKRAJINA		
											OZEK PAS KOŽE MED LASMI						PRIMORSKA POKRAJINA IME FOTOGRAFA HODALIČA					ZAKLJUČEK GESLA	
												KRANJ	IME PESNIKA AVANZO OLIMPIJSKE IGRE PARAPLEGIKOV						STARO- GRŠKI PEVEC	SL. PRAVNIK (INGO) JUD. PISATELJ (ŠALAMON)			
														TERITORIALNA OBRAMBA	EDVARD GRIEG	EGIPČANSKI BOG SONCA GOJIMIR LEŠNJAK				LITUJ			
																				STARO SLOVANSKO PIVO			
																				OBLIKOVAL Krše	NATRIJ		

slovarček: ERITRIT, ECIJA, RODO, KTITOR, AKBAR, LLOR

Nagradna križanka »FRIZERSKI STUDIO ŠILA«

Gesla iz križanke vpišite v priloženi kupon in ga pošljite do **15. NOVEMBRA 2015** na naslov: OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga s pripisom »Nagradna križanka«. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence. Za žrebanje zadostujejo gesla iz slik.

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglesi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom **"ZA OBČINSKI LIST"**.

- Tekst naj bo pisan v formatu "Microsoft Office Word".
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot "Priponke".
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 30. 11. 2015)!**

FRIZERSKI STUDIO ŠILA

Nagradni kupon za križanko

geslo:

.....

.....

.....

ime in priimek:

.....

naslov:

.....

telefon:

odreži in pošlji

Zrezki na steljici iz rukole

Meseci in dnevi nezadržno hitijo in že smo skoraj pri koncu leta. Čakata nas še Martin in veseli december. Za martinovo ni več tako popularna goska z mlinci, ampak tudi kaj drugega. Za ta recept sem se odločila zato, ker je priprava enostavna, jed pa zdrava in okusna, pa še pri pomivanju posode prihranimo.

Potrebujemo:

- 4 zrezke (roastbeef, pljučna pečenka, puranji file)
- Olje za mazanje
- Olje za pečenje
- Sol, poper, parmezan ali trši ovčji sir
- 30 dag rukole

Zrezke pokapljamo z oljem in jih zložimo enega na drugega. Tako jih pustimo 10 minut. Zrezke položimo v ponev na segreto olje. Rahllo jih popečemo po eni in nato še po drugi strani, osolimo in popopravimo. Vroče zrezke položimo na oprano rukolo, ki jo popopravimo, posolimo in pokapljamo z oljem. Po zrezkih naribamo parmezan ali trd ovčji sir. Lahko pa tudi ocvremo na tanke rezine narezan krompir in ga položimo na rukolo in potem na

vrh dodamo še zrezke in sir. Želim vam dober tek!

Renata Tischer
Foto: Roland Tischer

Urnik telovadbe, nordijske hoje in klekljanja v DU Renče:

- rekreacijska telovadba ob ponedeljkih, torkih in četrtek ob 9. uri,
- nordijska hoja ob ponedeljkih ob 16. uri,
- klekljanje ob ponedeljkih in sredo ob 17. uri.

SUDOKU

oktober 2015, avtor Roland Tischer

	4	1	6	7	
		8		1	4
	9		7		1
9			2	8	5
	8				2
	7	5	1		4
	5			4	8
		3	1		6
		9	3		5
					4

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1400.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, T: (05) 338 45 00, E: info@rence-vogrsko.si

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica, Boris Arčon, Katarina Tischer Gregorič, Vesna Pahor, Bogo Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon

Lektoriranje: Jasna Živec

Oblikovanje in grafična postavitev: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Tiskarna Nanoti, d. o. o.

Datum izida glasila: 20. oktober 2015

Obmejni okusi/Gusti di frontiera 2015

Med 24. in 27. septembrom je v Gorici (IT) potekala mednarodna prireditev Obmejni okusi. Ta tradicionalni dogodek je z dobrotami iz celega sveta privabil več tisoč ljudi, ki so zadnji vikend v septembru obiskali Gorico. Letos je bilo tam postavljenih 19 tako imenovanih vasi, sestavljenih iz 350 stojnic.

Občina Renče-Vogrsko se je skupaj z ostalimi goriškimi občinami enotno predstavila na Trgu okusov. Poleg so bili locirani Občina Gorica (IT), Team to aMaze in Show-cooking. Na stojnici Show-cooking so pripravljali dobrote svetovno znani kuharji, nagrajeni z Michelinovimi zvezdicami, med njimi je bila tudi Slovenka, **Ana**

Roš iz Hiše Franko iz Kobarida. Za dobre medsosedske odnose sta se pri nas na »feti« pršuta in kozarčku guština ustavila tudi **Tina Maze** in **Andrea Massi**. Bližina njune stojnice nam je na obisk pripeljala celo samega predsednika Republike Slovenije, **Boruta Pahorja**. Predstavniki Občine Renče-Vogrsko, ki so se letos udeležili Obmejnih okusov so: Mlečnikova kmetija, Vina Guštin, Vina Zrznko, Vinarstvo Vojko Mozetič, Žganjekuha Abramič, Smodinova kmetija in Društvo mladi Renče-Vogrsko, ki so poleg koktajlov ponujali tudi vina Alda Mozetiča. Kot vsako leto je obiskovalce naše stojnice s pršutom in palačinkami razvajal podžupan **Radovan Rusjan**. Glede na odločitve, da se bomo letos

predstavili nekoliko drugače, enotno, vse goriške občine skupaj, se za vso podporo in pomoč pri organizaciji, koordinaciji in izpeljavi dogodka zahvaljujemo javnemu zavodu KŠTM iz Vrtojbe.

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko Občinskega lista je

30. november 2015

Naslov za pošiljanje prispevkov za Občinski list: **obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si** s pripisom: **ZA OBČINSKI LIST**

Ana Jovanka Koglot

Foto vir: <https://www.facebook.com/ra.robin.7>